

2008. évi XLVII. törvény

a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról

Az Országgyűlés a fogyasztók érdekeinek védelme, a tisztességes piaci magatartás előmozdítása és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb fellépés érdekében, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat felszámolását célzó szakmai önszabályozás gyakorlatának jelentőségét elismerve és e célból az önszabályozás keretében létrehozott magatartási kódexek betartásának ellenőrzését megerősítve, a következő törvényt alkotja.

Általános rendelkezések

1. § (1) Ez a törvény állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait.

(2) A törvény hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely a Magyar Köztársaság területén valósul meg, továbbá arra is, amely a Magyar Köztársaság területén bárkit fogyasztóként érint.

(3) Nem terjed ki e törvény hatálya

- a) a szerződés létrejöttére, érvényességére és joghatásaira, valamint a kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben felmerülő polgári jogi igényekre,
- b) a szellemi alkotásokhoz fűződő jogok létrejöttére, fennállására és érvényesítésére,
- c) a nemesfém tárgy nemesfém tartalmának tanúsítására és jelzésére.

(4) Külön törvény vagy az annak végrehajtására kiadott jogszabály a fogyasztók tájékoztatására vonatkozóan az e törvényben foglalt szabályokon túl részletesebb, illetve szigorúbb szabályokat írhat elő

- a) pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatás, biztosítási, biztosításközvetítői és biztosítási szaktanácsadói szolgáltatás, befektetési szolgáltatási tevékenység és befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás, árutőzsdei szolgáltatás, önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak által nyújtott szolgáltatás, valamint a magán-nyugdíjpénztári szolgáltatás tekintetében,
- b) ingatlanokra vonatkozóan,
- c) az áru egészségügyi vonatkozásaival vagy biztonságosságával összefüggő követelmények érvényesítése céljából,
- d) a környezet védelmével összefüggő követelmények érvényesítése céljából, vagy
- e) a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvényben meghatározott szabályozott szakma gyakorlásának feltételeire vonatkozóan az adott hivatás alapvető szakmai szabályainak -

különösen a szakma függetlenségének, méltóságának, tiszteletének, a szakmai titoktartás védelmére, valamint a fogyasztókkal és a szakmát gyakorló más személyekkel szemben tanúsított magatartás tisztességességének biztosítására vonatkozó szabályok - érvényesülése érdekében.

(5) A (4) bekezdésben nem említett tevékenységekre vonatkozó jogszabály e törvény rendelkezéseitől részletesebb, illetve szigorúbb követelményeket is megállapíthat a kereskedelmi gyakorlatokra, amennyiben

a) ez kötelező európai uniós jogi aktus végrehajtásához szükséges, vagy

b) azt valamely, egyes árukra vagy azok meghatározott csoportjára vonatkozó kötelező európai uniós jogi aktus kifejezetten megengedi.

2. § E törvény alkalmazásában:

a) *fogyasztó*: az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy,

b) *vállalkozás*: aki a kereskedelmi gyakorlat tekintetében önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el,

c) *áru*: minden birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), az ingatlan, a szolgáltatás, továbbá a vagyoni értékű jog,

d) *kereskedelmi gyakorlat*: a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenységek vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja,

e) *kereskedelmi kommunikáció*: a vállalkozás önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével közvetlenül összefüggésben történő információközlés, függetlenül annak megjelenési módjától, eszközétől,

f) *reklám*: a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvényben ekként meghatározott fogalom,

g) *vásárlásra felhívás*: kereskedelmi kommunikációban az áru jellemzőinek és árának, illetve díjának feltüntetése az alkalmazott kommunikációs eszköznek megfelelően olyan módon, hogy ezáltal lehetővé válik a fogyasztó számára az áru megvétele, illetve igénybevétele,

h) üzleti döntés: a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban,

i) magatartási kódex: olyan - piaci önszabályozás keretében létrehozott - megállapodás vagy szabálygyűttes, amely valamely kereskedelmi gyakorlat vagy tevékenységi ágazat vonatkozásában követendő magatartási szabályokat határoz meg azon vállalkozások számára, amelyek a kódexet magukra nézve kötelezőnek ismerik el (a továbbiakban: magatartási kódexnek való alávetés).

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalma

3. § (1) Tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

(2) Tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat,

a) amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el (a továbbiakban: szakmai gondosság követelménye), és

b) amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg (a továbbiakban: a fogyasztói magatartás torzítása), vagy erre alkalmas.

(3) A (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §).

(4) A *mellékletben* meghatározott kereskedelmi gyakorlatok tisztességtelenek.

4. § (1) A kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni.

(2) Ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

(3) Nem tekinthető a magatartás torzítására alkalmasnak a reklámban túlzó vagy nem szó szerint értendő kijelentések bevett, a reklám természetéből adódó mértéket meg nem haladó alkalmazása.

5. § Magatartási kódex nem ösztönözhet tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatra.

6. § (1) Megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:

- a) az áru létezése, természete, figyelembe véve a termékmegnevezésére vonatkozó jogszabályi előírásokat is,
- b) az áru lényeges jellemzői, így különösen
 - ba) kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, tartozékai,
 - bb) mennyisége,
 - bc) származási helye, eredete,
 - bd) előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja,
 - be) beszerezhetősége, szállítása,
 - bf) alkalmazása, a használatához, fenntartásához szükséges ismeretek,
 - bg) az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei,
 - bh) veszélyessége, kockázatai,
 - bi) környezeti hatásai,
 - bj) az egészségre gyakorolt hatása, vagy
 - bk) tesztelése, ellenőrzöttsége vagy annak eredménye,
- c) az áru ára, illetve díja, az ár, illetve díj megállapításának módja, különleges árkedvezmény vagy árelőny megléte,
- d) az áru igénybevételéhez kapcsolódó adómentesség, adókedvezmény vagy más adóelőny,
- e) az áruhoz kapcsolódóan valamely szolgáltatás, alkatrész, csere vagy javítás szükségessége,
- f) az áruhoz kapcsolódóan biztosított ügyfélszolgálat és panaszkezelés,
- g) a vállalkozás vagy képviselőjének személye, jellemzői és jogai, így különösen az ilyen minősége, a jogállása, társulásokban való részvétele és kapcsolatai, vagyona, szellemi alkotásokon fennálló jogai és kereskedelmi tulajdonjoga, engedélye, képesítései, díjai és kitüntetései,
- h) a vállalkozás kötelezettségvállalásának mértéke, a kereskedelmi gyakorlat indítékai, az értékesítési folyamat természete, a szponzorálásra, a vállalkozás vagy az áru jóváhagyására vonatkozó bármely állítás vagy jelzés, vagy
- i) a fogyasztó jogai, illetve a fogyasztót az ügylet folytán esetlegesen terhelő hátrányos jogkövetkezmények kockázata.

(2) Megtévesztő kereskedelmi gyakorlat továbbá

- a) az a kereskedelmi gyakorlat, amely más vállalkozással, illetve annak cégnevével, árujával, árujelzőjével vagy egyéb megjelölésével való összetévesztésre vezethet,
- b) az olyan magatartási kódexben foglalt követelmény be nem tartása, amelynek a vállalkozás alávetette magát, amennyiben a vállalkozás

ba) a követelmény betartására nem csupán szándéknyilatkozat formájában, hanem igazolható módon kötelezettséget vállalt, és

bb) a kereskedelmi gyakorlat keretében utal a kódexnek való alávetettségére,

ha ez valamennyi tényszerű körülmény figyelembevételével a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

7. § (1) Megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely

a) - figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt, továbbá a kommunikáció eszközeinek korlátait - az adott helyzetben a fogyasztó tájékozott üzleti döntéséhez szükséges és ezért jelentős információt elhallgat, elrejt, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre, vagy nem nevezi meg az adott kereskedelmi gyakorlat kereskedelmi célját, amennyiben az a körülményekből nem derül ki, és

b) ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas

(a továbbiakban: megtévesztő mulasztás).

(2) Ha a kommunikáció eszköze térbeli vagy időbeli korlátokat támaszt, ezeket az akadályokat és minden olyan intézkedést, amelyet a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója annak érdekében tett, hogy az információt más módon eljuttassa a fogyasztókhoz, figyelembe kell venni annak megítélésénél, hogy fennállt-e megtévesztő mulasztás.

(3) E § alkalmazásában

a) az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusában,

b) kötelező európai uniós jogi aktus rendelkezéseinek átültetése céljából elfogadott külön jogszabályi rendelkezésekben, illetve

c) az 1. § (4) bekezdésének *a)*-*d)* pontja, valamint (5) bekezdésének *b)* pontja szerinti külön jogszabályi rendelkezésekben

meghatározott tájékoztatási követelményekben előírt információ az ott meghatározott kereskedelmi kommunikáció tekintetében jelentős.

(4) Az igazságügyért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján tájékoztató jelleggel közli a (3) bekezdés *b)* pontja szerinti kötelező uniós jogi rendelkezéseket átültető jogszabályi rendelkezések felsorolását.

(5) Vásárlásra felhívás esetén jelentős információ:

a) az áru lényeges jellemzői, az alkalmazott kommunikációs eszköznek megfelelő mértékben,

b) a vállalkozás neve és címe azonosításra alkalmas módon, illetve annak a vállalkozásnak az azonosításra alkalmas neve és címe, amelynek a javára a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója eljár,

c) az általános forgalmi adót és egyéb kötelező terheket is magában foglaló ár, illetve díj vagy - amennyiben az áru jellegéből adódóan az árat, illetve díjat nem lehet ésszerűen előre megállapítani - az

ár, illetve díj megállapításának módja, valamint az összes járulékos költség, így különösen fuvardíj, szállítási vagy postaköltség, illetve amennyiben e költségeket nem lehet ésszerűen előre megállapítani, annak feltüntetése, hogy ilyen további költségek merülhetnek fel,

d) a fizetés, szállítás és teljesítés feltételei, valamint a panaszok kezelésének módja, amennyiben ezek eltérnek a szakmai gondosság követelményeitől,

e) olyan szerződések esetében, amelyek tekintetében jogszabály elállási jogot biztosít a fogyasztónak, az erre való utalás.

(6) Az (5) bekezdés szerinti esetben nem megtevesztő mulasztás, ha az információ egyébként a körülményekből közvetlenül kitér.

8. § (1) Agresszív az a kereskedelmi gyakorlat, amely - figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt - pszichés vagy fizikai nyomásgyakorlással - akár a fogyasztóval szembeni hatalmi helyzet kihasználása, akár a fogyasztó zavarása révén - az adott helyzetben jelentősen korlátozza vagy alkalmas arra, hogy jelentősen korlátozza a fogyasztónak az áruval kapcsolatos választási vagy magatartási szabadságát, illetve lehetőségét a tájékozott döntés meghozatalára és ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

(2) Annak megállapítására, hogy egy kereskedelmi gyakorlat agresszív-e, figyelembe kell venni a következőket:

a) a kereskedelmi gyakorlat időzítése, helye, jellege és alkalmazásának időtartama,

b) a kereskedelmi gyakorlat során alkalmazott szóhasználat vagy magatartás fenyegető, félelemkeltő vagy becsmérlő volta,

c) súlyos, a fogyasztó ítélőképességének korlátozására alkalmas, a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ismert körülmény felhasználása a fogyasztó áruval kapcsolatos döntésének befolyásolására,

d) a fogyasztó szerződéses jogainak - ideértve a szerződéstől való elállásra, valamint a másik árura vagy vállalkozáshoz való áttérésre vonatkozó jogot is - gyakorlásával szemben támasztott, indokolatlanul terhes vagy aránytalan, nem szerződéses akadály,

e) jogellenes cselekménnyel való fenyegetés.

Felelősség a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt

9. § (1) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vállalkozás felel akkor is, ha a kereskedelmi gyakorlatot szerződés alapján más személy valósítja meg a vállalkozás érdekében vagy javára.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően, a kereskedelmi kommunikáció megjelenítési módjával összefüggő okból eredő jogsértésért az is felel, aki a kereskedelmi kommunikációt az arra alkalmas eszközök segítségével

megismerhetővé teszi, valamint aki önálló gazdasági tevékenysége körében a kereskedelmi kommunikációt megalkotja vagy ezzel összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt, kivéve, ha a jogsértés az (1) bekezdés szerinti vállalkozás utasításának végrehajtásából ered. Az ilyen jogsértő kereskedelmi gyakorlattal okozott kárért e személyek az (1) bekezdés szerinti vállalkozással egyetemlegesen felelnek.

(4) Az 5. §-ban foglalt rendelkezés megsértéséért a magatartási kódexet kidolgozó, a kódex felülvizsgálatáért, illetve a magukat a kódexnek alávető vállalkozások általi betartásának ellenőrzéséért felelős személy vagy személyek felelősek.

Eljárási hatóságok

10. § (1) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt - a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a fogyasztóvédelmi hatóság jár el.

(2) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jár el, ha az érintett kereskedelmi gyakorlat a vállalkozás olyan tevékenységével függ össze, amelyet a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2007. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Psztv.) alapján a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete felügyel.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazható, ha a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat kizárólag a terméken, annak csomagolásán vagy a termékhez egyéb módon rögzítve (a továbbiakban együtt: címke), illetve a termékhez adott használati és kezelési útmutatóban vagy jótállási jegyben jelenik meg, vagy ha a 7. § (3) bekezdésében említett tájékoztatási követelmény megsértésével valósul meg.

(5) Ha a címkén megjelenített kereskedelmi gyakorlat azonos formában és tartalommal más kommunikációs eszköz útján is megvalósul, és ez utóbbi kereskedelmi gyakorlat tekintetében az eljárás a gazdasági verseny érdemi érintettsége miatt a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a Gazdasági Versenyhivatal bírálja el az e kereskedelmi gyakorlat alkalmazásával a címkén elkövetett jogsértést is.

11. § (1) A 10. § alkalmazásában a gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál - a jogsértéssel érintett piac sajátosságainak figyelembevételével - a következő szempontok irányadóak:

- a) az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége, figyelemmel különösen a kommunikáció eszközének jellegére, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára, a jogsértéssel érintett üzletek számára, a jogsértés időtartamára vagy a jogsértéssel érintett áru mennyiségére, vagy
- b) a jogsértésért felelős vállalkozás mérete a nettó árbevétel nagysága alapján.

(2) A gazdasági verseny érdemi érintettsége minden egyéb körülményre tekintet nélkül fennáll, ha

- a) a kereskedelmi gyakorlat országos műsorszolgáltatást végző műsorszolgáltatón keresztül valósul meg,
- b) a kereskedelmi gyakorlat országos terjesztésű időszakos lap vagy legalább három megyében terjesztett napilap útján valósul meg,
- c) a fogyasztók közvetlen megkeresésének módszerével végzett kereskedelmi gyakorlat legalább három megye fogyasztói felé irányul, vagy
- d) az áru eladásának helyén alkalmazott eladásösztönző kereskedelmi gyakorlat legalább három megyében megszervezésre kerül.

12. § (1) A 10. §-ban megjelölt hatóságok a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértésével kapcsolatos feladataik hatékony ellátása érdekében együttműködnek egymással. Az együttműködés különösen a hatóságok jogalkalmazási gyakorlatának kölcsönös megismerését, az anyagi és eljárásjogi szabályok egységes alkalmazását, a hatásköri összeütközések elkerülését, az esetleges hatásköri viták hatékony rendezésének megkönnyítését szolgálja.

(2) Az együttműködést szolgáló adatok és információk átadásának, így különösen a 20. § (3) bekezdésében, illetve a 23. § (2) bekezdésében, a 25. § (3) bekezdésében és a 26. § (2) bekezdésében előírt értesítés megtételének módját a hatóságok együttműködésük keretében állapítják meg.

(3) Az együttműködés részletes szabályaira vonatkozóan a fogyasztóvédelmi hatóság, a Gazdasági Versenyhivatal és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete együttműködési megállapodást kötnek, amelyet évente felülvizsgálhatnak, és honlapjukon a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesznek.

Az eljárás közös szabályai

13. § Az eljárás a jogsértő kereskedelmi gyakorlat megvalósulását követő három éven túl nem indítható meg. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetik meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.

14. § A vállalkozás - az eljáró hatóság felhívására - a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

15. § (1) Az e törvény szerinti eljárás lefolytatása nem zárja ki azt, hogy a sérelmet szenvedett fél a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségére alapított polgári jogi igényét közvetlenül a bíróság előtt érvényesítse.

(2) A bíróság előtti eljárásban a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságának bizonyítása a vállalkozást terheli.

16. § Ha a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat még nem valósult meg, de a vállalkozás tevékenysége, így különösen a szükséges feltételek megteremtése, szerződések megkötése, eszközök beszerzése alapján valószínűsíthető, hogy annak alkalmazására sor kerülne, az eljáró hatóság jogosult a tervezett kereskedelmi gyakorlat előzetes megtiltására.

17. § (1) Az e törvényben meghatározott hatóság jár el az e törvény szerinti eljárásban akkor is, ha külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezésének megsértése tekintetében külön törvény így rendelkezik. Az ilyen eljárásban az eljáró hatóság vizsgálja mind az e törvény, mind pedig a külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály, illetve az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezéseinek megsértését.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárásban az eljáró hatóság azt állapítja meg, hogy a kereskedelmi gyakorlat nem ütközik a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmába, azonban megsérti a külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezését, az (1) bekezdés szerinti külön törvényben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazza.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárásban az eljáró hatóság azt állapítja meg, hogy a kereskedelmi gyakorlat a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát és a külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály, illetve az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezését is megsérti, az e törvényben meghatározott jogkövetkezmények mellett az (1) bekezdés szerinti külön törvényben meghatározott bármely jogkövetkezményt alkalmazhatja, azzal, hogy bírságot a magasabb bírságösszeget lehetővé tevő törvény rendelkezései szerint szab ki, a bírságösszeg megállapításakor figyelembe véve azt, hogy a kereskedelmi gyakorlat mindkét alapon jogsértő.

18. § Ha a jogsértésért felelős vállalkozás a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot közreműködő személy igénybevételeivel valósítja meg [9. § (2) bek.], és a jogsértést az eljáró hatóság határozatában megállapított határidőben nem szüntetik meg, az eljáró hatóság kivételesen a közreműködő személyt külön határozatban kötelezheti az eredeti határozatnak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megszüntetésére irányuló része végrehajtására, feltéve, hogy a jogsértés másként nem szüntethető meg, és az eredeti határozatot a közreműködő személlyel is közölték.

19. § A kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló eljárásra az e törvényben meghatározott eltérésekkel

a) a fogyasztóvédelmi hatóság eljárása tekintetében a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.),

b) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének eljárása tekintetében a Psztv.,

c) a Gazdasági Versenyhivatal eljárása tekintetében a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

A fogyasztóvédelmi hatóság eljárására vonatkozó különös rendelkezések

20. § (1) Ha a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzése során észlelt tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat ügyében vagy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott kérelem alapján az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a fogyasztóvédelmi hatóság a kérelmet, illetve az ügyben keletkezett iratokat - az ügyfél egyidejű értesítése mellett - haladéktalanul, de legkésőbb a jogsértő gyakorlat észlelésétől, illetve a kérelem megérkezésétől számított harminc napon belül átteszi a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

(2) A fogyasztóvédelmi hatóság hatáskörének vizsgálata keretében a hatóság felhívására a vállalkozás köteles nyilatkozni arról, hogy az adott kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben milyen kommunikációs eszközök kerültek alkalmazásra.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti eljárás megindításáról a fogyasztóvédelmi hatóság az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével öt napon belül értesíti a Gazdasági Versenyhivatalt.

21. § (1) E törvény rendelkezései az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(2) Az Fgytv. 49. §-a (1) bekezdésének alkalmazásával a fogyasztóvédelmi hatóság a 16. § szerinti intézkedést is elrendelheti.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének eljárására vonatkozó különös rendelkezések

22. § A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott bejelentéssel, illetve panasszal kapcsolatos eljárásra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 23. §-át és 24. §-át is megfelelően alkalmazni kell.

23. § (1) Ha a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) felügyeleti ellenőrzése során észlelt tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat ügyében vagy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Felügyelethez benyújtott bejelentés alapján az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a Felügyelet a bejelentést, illetve az ügyben keletkezett iratokat - az ügyfél egyidejű értesítése mellett - haladéktalanul, de legkésőbb a jogsértő gyakorlat észlelésétől, illetve a bejelentés megérkezésétől számított harminc napon belül átteszi a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

(2) A Felügyelet hatáskörének vizsgálata keretében a Felügyelet felhívására a vállalkozás köteles nyilatkozni arról, hogy az adott kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben milyen kommunikációs eszközök kerültek alkalmazásra.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti hatósági eljárás megindításáról, illetve ha felügyeleti ellenőrzése során a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértését észleli, a Felügyelet az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével öt napon belül értesíti a Gazdasági Versenyhivatalt.

24. § (1) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése esetén a Felügyelet megtiltja a jogsértő magatartás további folytatását, illetve elrendeli a jogsértő állapot megszüntetését, és - a Psztv. 47. §-ának (4) bekezdésében meghatározott szempontok megfelelő alkalmazásával - bírságot szabhat ki. A Felügyelet minden esetben bírságot szab ki, ha

a) a Felügyeletnek a jogsértést megállapító jogerős határozatában a vállalkozás számára előírt kötelezettség teljesítésére megállapított határnap elteltét, illetve határidő lejártát követő hat hónapon belül a vállalkozás - amennyiben a jogsértést telephelyen követték el, ugyanazon telephelyen - ugyanazon jogszabályi rendelkezést ismételten megsértette, vagy

b) a jogsértés a fogyasztók széles körét érinti.

(2) Az e törvény szerinti eljárásban kiszabott bírság összege 15 ezer forinttól

a) a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) hatálya alá tartozó, 100 millió forintot meghaladó éves nettó árbevétellel rendelkező vállalkozás esetében a vállalkozás éves nettó árbevételének 5%-áig, de legfeljebb 100 millió forintig, illetve a fogyasztók széles körének jelentős vagyoni hátrányt okozó jogsértés esetén legfeljebb 2 milliárd forintig,

b) az a) pont hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetében 500 ezer forintig, illetve a fogyasztók széles körének jelentős vagyoni hátrányt okozó jogsértés esetén a vállalkozás éves nettó árbevételének 5%-áig, az Szt. hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetében ötmillió forintig terjedhet.

(3) A (2) bekezdés szerinti nettó árbevételt a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy az egyszerűsített éves beszámoló (a továbbiakban együtt: beszámoló) szerinti nettó árbevétel alapján kell meghatározni. Ha a vállalkozás működési ideje egy évnél rövidebb, az adatokat éves szintre kell vetíteni. Ha a vállalkozásnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, a bírság maximális összegének meghatározásakor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év nettó árbevétele az irányadó. Beszámolóval még nem rendelkező, újonnan alapított vállalkozás esetében az eljárás megindításának évére vonatkozó üzleti tervet, ennek hiányában a vállalkozás által a hatóság

felhívására közölt, az Szt.-nek a közbenső mérleg készítésére vonatkozó szabályai szerint az eljárás megindításának napjával mint fordulónappal kiszámított nettó árbevételt kell figyelembe venni.

(4) Az alábbi *a)-d)* pontban meghatározott vállalkozások tekintetében a (2) bekezdés alkalmazásában nettó árbevételként a következőket kell figyelembe venni:

a) biztosító esetén a bruttó biztosítási díjak,

b) befektetési vállalkozás esetén a befektetési szolgáltatási tevékenység bevételeinek, a nem befektetési szolgáltatási tevékenység bevételeinek, valamint a nem forgalmazási pénzügyi műveletek bevételeinek összege,

c) magánnyugdíj-pénztár és önkéntes nyugdíjpénztár esetén a működési tevékenységet szolgáló tagdíjbevételek, önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztár esetén a működési alap tagdíjbevételei, foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény esetén pedig a működési tevékenységet szolgáló foglalkoztatói és tagi befizetéseknek az összege,

d) hitelintézet és pénzügyi vállalkozás esetén az alábbi bevételi tételek összege:

da) kapott kamatok és kamatjellegű bevételek,

db) bevételek értékpapírokból,

dc) kapott (járó) jutalék- és díjbevételek,

dd) pénzügyi műveletek nettó eredménye, ha pozitív,

de) egyéb üzleti tevékenységből származó bevétel.

(5) A (2) bekezdés alkalmazásában, ha a vállalkozás az adatokat devizában adja meg, a forintra történő átszámításkor a Magyar Nemzeti Bank által megállapított, a vállalkozás üzleti évének lezárásakor - újonnan alapított vállalkozás esetén a tárgyévet megelőző év utolsó napján - érvényes hivatalos devizaárfolyamot kell alkalmazni.

(6) A Psztv. 26. §-ának (2) bekezdésétől eltérően a Felügyelet által e törvény alapján kiszabott felügyeleti bírságból származó bevétel kizárólag a Psztv. 26. §-ának (2) bekezdése *c)* és *e)* pontjában meghatározott célra fordítható. A Psztv. 26. §-ának (3) és (4) bekezdése nem alkalmazható.

(7) A (2)-(6) bekezdésben foglaltakat alkalmazni kell a Felügyelet e törvény szerinti eljárásban hozott határozatában foglaltak megszegése, megkerülése, elmulasztása vagy késedelmes teljesítése miatt a Psztv. 47. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján kiszabott bírságra is.

(8) A Psztv. 32. § (1) bekezdésétől eltérően a Felügyelet az e törvény szerinti eljárásban hozott határozatát köteles közzétenni.

(9) Nincs helye az (1) bekezdés szerinti jogkövetkezmény alkalmazásának a Felügyelettel hatósági szerződést kötő ügyféllel szemben a szerződésben megállapított teljesítési határidőn belül elkövetett olyan jogsértés miatt, amelynek megszüntetése érdekében a szerződés megkötésére sor került.

(10) A Psztv. 46. §-ának alkalmazásával a 16. § szerinti intézkedés is elrendelhető.

A Gazdasági Versenyhivatal eljárására vonatkozó különös rendelkezések

25. § (1) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott bejelentéssel, illetve panasszal kapcsolatos eljárásra - a Tpv. 43/H. §-ának (2) bekezdésétől és 43/I. §-a (1) bekezdésének második mondatától eltérően - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 23. §-át és 24. §-át is megfelelően alkalmazni kell.

(2) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott bejelentéssel kapcsolatos eljárásban a vizsgáló a bejelentés beérkezésétől számított harminc napon belül hozza meg a Tpv. 43/H. §-ának (8) bekezdése szerinti végzést.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti bejelentésről a Gazdasági Versenyhivatal az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével öt napon belül értesíti a fogyasztóvédelmi hatóságot vagy - a 10. § (2) bekezdése szerinti kereskedelmi gyakorlat esetén - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét.

26. § (1) A Tpv. 70. §-ának (1) bekezdésétől eltérően, a vizsgáló végzéssel vizsgálatot rendel el a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát feltételezhetően sértő olyan tevékenység, magatartás vagy állapot észlelése esetén, amely tekintetében e törvény szerint a Gazdasági Versenyhivatal jár el.

(2) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti vizsgálat elrendeléséről a Gazdasági Versenyhivatal az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével öt napon belül értesíti a fogyasztóvédelmi hatóságot vagy - a 10. § (2) bekezdése szerinti kereskedelmi gyakorlat esetén - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét.

27. § (1) Az elintézési határidő tekintetében a Tpv. 63. §-ának (1) bekezdését, (2) bekezdésének a) pontját, valamint (5)-(7) bekezdését kell alkalmazni.

(2) A Tpv. 72. §-a (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásával a 16. § szerinti intézkedés is elrendelhető.

(3) A Tpv. 75. §-a szerinti kötelezettségvállalás alkalmazásának akkor is helye lehet, ha az ügyfél a vizsgált magatartással időközben felhagyott. Ilyen esetben a magatartás megismétlésétől való tartózkodásra lehet kötelezettséget vállalni.

(4) A Tptv. 88/B. §-ának (1)-(6) bekezdését a 15. § (1) bekezdése szerinti perekben is megfelelően alkalmazni kell.

Együtműködés az Európai Gazdasági Térség államainak fogyasztóvédelmi hatóságaival

28. § (1) A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a fogyasztóvédelmi hatóság, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete vagy a Gazdasági Versenyhivatal látja el, a 10. §-ban meghatározottak szerint.

(2) A kölcsönös jogsegély során az (1) bekezdés szerinti hatóságok a - 2008/282/EK bizottsági határozattal módosított - 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően járnak el.

(3) Az igazságügyért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján tájékoztató jelleggel közli a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető jogszabályi rendelkezések felsorolását.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása

29. § (1) A Tptv. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § Tilos gazdasági tevékenységet tisztességtelenül - különösen a versenytársak, üzletfelek, valamint a fogyasztók törvényes érdekeit sértő vagy veszélyeztető módon vagy az üzleti tisztesség követelményeibe ütközően - folytatni.”

(2) A Tptv. a következő 2/A. §-sal egészül ki:

„2/A. § (1) E törvény alkalmazásában fogyasztó a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) alapján fogyasztónak minősülő megrendelő, vevő és felhasználó.

(2) E törvény alkalmazásában üzletfél a fogyasztónak nem minősülő személy.”

(3) A Tptv. 8. §-át megelőző fejezetcím helyébe a következő fejezetcím lép:

„Az üzleti döntések tisztességtelen befolyásolásának tilalma”

(4) A Tptv. 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Tilos a gazdasági versenyben az üzletfeleket megtéveszteni.”

(5) A Tptv. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § A használt kifejezéseknek az üzleti életben elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás megtévesztésre alkalmas-e.”

(6) A Tpvt. 11. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ez a tilalom vonatkozik különösen]

„c) a beszerzési források felosztására, illetve a közülük való választás lehetőségének korlátozására, valamint a fogyasztók, üzletfelek meghatározott körének valamely áru beszerzéséből történő kizárására;”

(7) A Tpvt. 14. §-a (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Földrajzi terület az, amelyen kívül]

„a) a fogyasztó, illetve az üzletfél nem, vagy csak számottevően kedvezőtlenebb feltételek mellett tudja az árut beszerezni, vagy”

(8) A Tpvt. 17. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Mentesül a 11. §-ban foglalt tilalom alól a megállapodás, ha]

„b) a megállapodásból származó előnyök méltányos része a fogyasztóhoz, illetve az üzletfélhez jut;”

(9) A Tpvt. 21. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélni, így különösen]

„b) a termelést, a forgalmazást vagy a műszaki fejlődést a fogyasztók, üzletfelek kárára korlátozni;”

(10) A Tpvt. 30. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az engedély iránti kérelem elbírálásakor mérlegelni kell az összefonódással járó előnyöket és hátrányokat. Ennek során vizsgálni kell különösen]

„c) az összefonódásnak a szállítókra, az üzletfelekre és a fogyasztókra gyakorolt hatását.”

(11) A Tpvt. 78. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.”

(12) A Tpvt.

a) 8. §-a (2) bekezdésének bevezető szövegében az „A fogyasztók” szövegrész helyébe az „Az üzletfelek” szöveg,

b) 8. §-a (2) bekezdésének c) pontjában és 10. §-ában az „a fogyasztó” szövegrész helyébe az „az üzletfél” szöveg lép.

(13) A Tpv. 22. §-ának (1) bekezdésében a „szállítóinak, vevőinek és más üzletfeleinek” szövegrész helyébe a „szállítóinak és üzletfeleinek” szöveg lép.

30. § (1) A Tpv. a következő 8/A. §-sal egészül ki:

„8/A. § Nem terjed ki e Fejezet hatálya az olyan magatartásra, amely a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény rendelkezései értelmében megtevesztő reklám.”

(2) A Tpv. 43/B. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/B. § A Gazdasági Versenyhivatal ágazati vizsgálatára a 49-51. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell. Egyebekben az ágazati vizsgálatra - ha e Fejezet eltérően nem rendelkezik - megfelelően alkalmazandók a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései.”

(3) A Tpv. 43/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/G. § (1) A 8., 10., 11., 21. és 24. § rendelkezéseibe, illetve az EK-Szerződés 81. vagy 82. cikkébe, továbbá az Fttv.-ben meghatározott rendelkezésekbe ütköző, a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó magatartás észlelése esetén bárki bejelentéssel vagy panasszal élhet a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

(2) A bejelentéssel és a panasszal kapcsolatos eljárás nem része a versenyfelügyeleti eljárásnak, e törvény X-XII. Fejezetének rendelkezései - az 54. §-ban, az 55. § (5) bekezdésében, a 65. § (7) és (9) bekezdésében foglaltak kivételével - a bejelentéssel és a panasszal kapcsolatos eljárásban nem alkalmazhatók.”

(4) A Tpv. 43/H. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bejelentés alapján indult eljárásra a Ket. rendelkezései közül kizárólag a 17. §-t, a 26. §-t, a 40. §-t, az 58-59. §-t, a 68. § (2) bekezdését, a 72-73. §-t, a 78-79. §-t, a 81. §-t, a 122. §-t és a 153. §-t kell alkalmazni, azzal, hogy ahol a Ket. ügyfelet említ, azon a bejelentőt kell érteni.”

(5) A Tptv. 43/H. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/H. § (5) Aki a bejelentés vizsgálata során a Gazdasági Versenyhivatal számára adatot szolgáltat, kérheti az üzleti titok védelmére hivatkozással az iratokba való betekintés, valamint azokról történő másolat készítésének korlátozását. A kérelemről való döntéssel egyidejűleg a vizsgáló kötelezheti az adatszolgáltatót olyan iratváltozat elkészítésére, amely nem tartalmaz üzleti titkot. Az eljárás irataiba csak a bejelentő, és csak a (8) bekezdés b) pontja szerinti esetben, a bejelentés elbírálása tárgyában hozott végzés meghozatalát követően, jogorvoslati jogának gyakorlása érdekében tekinthet be, kivéve, ha a vizsgáló üzleti titok védelmére tekintettel az iratbetekintés korlátozását rendelte el.”

(6) A Tptv. 43/H. §-ának (8) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[A bejelentés beérkezésétől számított hatvan napon belül a vizsgáló]

„c) amennyiben a bejelentésben foglaltakkal kapcsolatos eljárás más hatóság hatáskörébe tartozik, a bejelentést végzéssel átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságnak.”

(7) A Tptv. 43/I. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vizsgáló a panaszost és azt, akivel szemben panasszal éltek, meghallgathatja, valamint tőle további felvilágosítást és információt kérhet. A panaszos kérheti, hogy ne fedjék fel személyét, illetve azt a tényt, hogy panasszal élt a Gazdasági Versenyhivatalhoz.”

(8) A Tptv. 44. §-ában az „a 66. §” szövegrész helyébe az „a 66. § (4) bekezdése” szöveg lép.

(9) A Tptv. 62. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hivatalból indított eljárásban felmerült költséget a törvénybe ütköző magatartás megállapítása esetén az ügyfél viseli. A törvénybe ütköző magatartás megállapításának hiányában a hivatalból indított eljárás költségét az állam viseli.”

(10) A Tptv. 65. §-ának (2)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács felhívására az ügyfél köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat, ideértve a személyes adatokat is. Az ügyfél jogsértést beismerő nyilatkozatot nem köteles tenni, azonban az egyéb, rá nézve terhelő bizonyíték rendelkezésre bocsátását nem tagadhatja meg.

(3) Vizsgálati cselekmény bármely olyan helyen foganatosítható, ahol a tényállás tisztázásához szükséges bizonyíték lelhető fel. A tényállás tisztázása érdekében bármely személy vagy szervezet köteles a szükséges felvilágosítást írásban is megadni, illetve a vizsgálat tárgyával összefüggő iratokat a Gazdasági Versenyhivatalnak megküldeni.

(4) A vizsgáló felhívására az ügyfél, illetve az irat birtokosa köteles az adathordozón tárolt információ olvasható és másolható formában való megjelenítésére.”

(11) A Tpvt. 65. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A Gazdasági Versenyhivatal a VIII-XII. és XVI. Fejezetek szerinti eljárásaiban jogszerűen megszerzett iratot, adatot, dokumentumot, más információt vagy egyéb bizonyítási eszközt más versenyfelügyeleti eljárásaiban is felhasználhatja.”

(12) A Tpvt. 65. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A tanú meghallgatható az ügyfél védett adatának minősülő tényről akkor is, ha nem kapott felmentést az ügyféltől a titoktartás alól.”

(13) A Tpvt. 67. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem indítható vizsgálat, ha az e törvény III. Fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartás esetén az elkövetés óta három év, IV-VI. Fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartás elkövetése óta öt év eltelt. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetik meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.”

(14) A Tpvt. 68. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 24. § alapján benyújtott kérelemhez mellékelni kell a Gazdasági Versenyhivatal által közzétett összefonódási kérelem űrlap megfelelően kitöltött példányát. Az űrlap nélkül benyújtott beadvány nem minősül kérelemnek.”

(15) A Tpvt. 72. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) és (4) bekezdés számozása (4) és (5) bekezdésre változik:

„(2) Ha az ideiglenes intézkedés elrendelését az ügyfél kérte, az eljáró versenytanács annak feltételül biztosítékadást írhat elő. Az ideiglenes intézkedés elrendeléséről az eljáró versenytanács soron kívül határoz.

(3) Az ideiglenes intézkedést elrendelő, illetve a biztosítékadást előíró végzés ellen külön jogorvoslatnak van helye (82. §).”

(16) A Tpvt. 77. §-a (1) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az eljáró versenytanács határozatában]

„*h*) elrendelheti a jogsértő tájékoztatással kapcsolatban helyreigazító nyilatkozat közzétételét,”

(17) A Tpvt. 88. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„88. § (1) A 2-7. §-okba ütköző magatartásra hivatkozással a magatartás tanúsításától számított hat hónapos elévülési határidőn belül indítható per.

(2) Ha a kifogásolt magatartás folyamatos, az elévülés a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a kifogásolt magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetnek meg, az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a helyzet (állapot) fennáll.

(3) A magatartás tanúsításától számított öt év eltelte után perindításnak helye nincs.

(4) Az e fejezet alapján indított perekre a megyei (fővárosi) bíróságnak van hatásköre.”

(18) A Tpvt. 88/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Azokban a perekben, amelyek elbírálása során e törvény III-V. Fejezetében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

(19) A Tpvt. 89. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vizsgálónak a versenyfelügyeleti eljárás során hozott végzése jogerős, ha a végzés ellen határidőn belül jogorvoslatot nem terjesztettek elő, arról lemondtak, vagy a jogorvoslat kizárt. Az eljáró versenytanács döntése a közléssel válik jogerőssé.”

(20) A Tpvt. a IV. részét megelőzően a következő új XVII. Fejazzettel egészül ki, egyúttal a jelenlegi XVII. Fejezet számozása XVIII. Fejezetre változik:

„XVII. Fejezet

A Gazdasági Versenyhivatal eljárása a 2006/2004/EK rendelet alkalmazása során

91/I. § Fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: a 2006/2004/EK rendelet) alkalmazása során e törvény rendelkezéseit az e Fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

91/J. § (1) Ha a 2006/2004/EK rendelet 6. cikke alapján a Gazdasági Versenyhivatalt információ beszerzése iránt keresik meg, e célból versenyfelügyeleti eljárást kell indítani. Ilyen esetben az eljárás a vizsgálónak a beszerzett információk átadásáról szóló végzésével zárul.

(2) Ha a vizsgáló vagy az eljáró versenytanács a 2006/2004/EK rendelet 8. cikke szerinti végrehajtás iránti megkereséssel él, erre hivatkozással a panasz, bejelentés alapján a vizsgálat elrendelését mellőzheti, illetve a versenyfelügyeleti eljárást végzéssel megszüntetheti.

(3) A 2006/2004/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülésének megállapítására, illetve a feltételek nem teljesülése esetén a 8. cikk (5) bekezdése szerinti értesítés megtételére a vizsgáló jogosult.”

(21) A Tptv. 92. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„92. § (1) A Gazdasági Versenyhivatal pert indíthat a fogyasztók polgári jogi igényeinek érvényesítése iránt, ha a vállalkozás e törvénybe ütköző tevékenysége vagy az Fttv. alapján a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó jogsértő magatartása a fogyasztók széles, személyében nem ismert, de a jogsértés körülményei alapján meghatározható körét érinti.

(2) A perindításra a Gazdasági Versenyhivatal csak akkor jogosult, ha az adott jogsértés miatt a versenyfelügyeleti eljárást már megindította. Ha a versenyfelügyeleti eljárás folyamatban van, a Gazdasági Versenyhivatal kérelmére a bíróság a per tárgyalását a versenyfelügyeleti eljárás befejezéséig felfüggeszti.

(3) A jogsértés bekövetkezésétől számított egy év eltelte után perindításnak helye nincs. E határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. Az igény érvényesítésére nyitva álló határidőbe nem számít bele a versenyfelügyeleti eljárás időtartama.

(4) Az alperes keresetnek megfelelő marasztalásának az általános eljárásjogi szabályokban foglalt teljesítésén túlmenően a feltételét képezi az is, hogy a jogsértéssel érintett, a keresetben meghatározott fogyasztók tekintetében helyzetük azonosságának következményeként egységesen meghatározható legyen az érvényesített igény jogalapjának fennállása, továbbá kártérítés követelése esetében a kártérítés összege, illetve egyéb követelés esetében a követelés teljesítésének eszköze. Ha a bíróság a keresetnek helyt ad, ítéletében kötelezi a vállalkozást az igény szerinti követelés teljesítésére, továbbá meghatározza az ítéletbeli kötelezés teljesítésének követelésére jogosult fogyasztók körét és az azonosíthatóságukhoz

szükséges adatokat. A bíróság az ítéletben feljogosíthatja a Gazdasági Versenyhivatalt, hogy a jogsértő költségére az ítéletet országos napilapban közzétegye, illetve egyéb, a jogsértés jellege által indokolt formában nyilvánosságra hozza.

(5) A jogsértő köteles a (4) bekezdés szerint meghatározott jogosult fogyasztó igényét az ítéletnek megfelelően kielégíteni. Önkéntes teljesítés hiányában a jogosult fogyasztó az ítélet bírósági végrehajtását kérheti. A fogyasztó jogosultságát a bíróság az ítéletben meghatározott feltételek alapján a végrehajtási lap kiállítására irányuló eljárásában vizsgálja.

(6) Az e § szerinti, a Gazdasági Versenyhivatal általi igényérvényesítés nem érinti a fogyasztónak azt a jogát, hogy a jogsértővel szemben a polgári jog szabályai szerint igényét önállóan érvényesítse.”

(22) A Tpv. 98. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„98. § E törvény

a) 1. §-ának (2) bekezdése, 33. §-ának (3) bekezdése, 36. §-a (1) bekezdésének e) pontja, 91/A. §-ának (1) bekezdése, 91/B-91/D. §-a, 91/E. §-ának (1)-(4) bekezdése és 91/F-91/H. §-a a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet,

b) 36. §-a (1) bekezdésének e) pontja, 91/A. §-ának (2) bekezdése, 91/E. §-ának (5)-(11) bekezdése és 91/F-91/G. §-a a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet,

c) XVII. Fejezete a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.”

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2007. évi CXXXV. törvény módosítása

31. § (1) A Psztv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A Felügyelet látja el a feladatkörében a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását

a) a fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló - a 90/88/EGK tanácsi irányelvvel, továbbá a 98/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított - 87/102/EGK tanácsi irányelvet,

b) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK tanácsi irányelvet,

c) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról szóló 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, valamint

d) - az általa felügyelt tevékenységekkel összefüggő kereskedelmi gyakorlatok tekintetében - a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi

gyakorlatairól szóló 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályokba ütköző Közösségen belüli jogsértések tekintetében.

(2) Az (1) bekezdés szerinti végrehajtásnál a kölcsönös jogsegély során a Felügyelet a - 2008/282/EK bizottsági határozattal módosított - 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően jár el.”

(2) A Psztv. az „A Felügyelet eljárásai” fejezetcím alatt a következő alcímmel, valamint 26/A-26/C. §-sal egészül ki:

„Bejelentés és panasz

26/A. § (1) A Felügyelet hatáskörébe tartozó, a 4. §-ban meghatározott szervezetek és személyek működésére és tevékenységére vonatkozó jogszabályi rendelkezésekbe, a Felügyelet határozataiba, a 4. §-ban meghatározott szervezet, illetve személy belső szabályzatába, illetve a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvénybe (a továbbiakban: Fttv.) ütköző magatartás észlelése esetén bárki bejelentéssel vagy panasszal élhet a Felügyelethez.

(2) A bejelentéssel és a panasszal kapcsolatos eljárás nem része a Felügyelet hatósági eljárásának, a 27-51. § rendelkezései a bejelentéssel és a panasszal kapcsolatos eljárásban nem alkalmazhatók.

26/B. § (1) Bejelentés olyan beadvány benyújtásával tehető, amely tartalmazza a bejelentő és a bejelentett azonosításához szükséges adatokat [bejelentő, illetve a bejelentésben megjelölt szervezet vagy személy nevét (megnevezését) és lakóhelyét (székhelyét vagy telephelyét) vagy tartózkodási helyét (szálláshelyét)], a feltételezett jogsértés megjelölését, a feltételezett jogsértést megvalósító konkrét magatartás leírását, a feltételezett jogsértéssel kapcsolatos állításokat alátámasztó tényeket és bizonyítékokat. A Felügyelet a bejelentésnek minősülő beadványok megtételének elősegítése érdekében honlapján a bejelentések megtételére szolgáló űrlapot tesz közzé.

(2) A bejelentési eljárásra alkalmazni kell a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 17. §-át, 26. §-át, 33. §-a (3) bekezdésének c), d), g) és h) pontját, 34. §-ának (5) bekezdését, 40. §-át, 58. §-át, 59. §-át, 68. §-ának (2) bekezdését, 72. §-ának (2) bekezdését, 73. §-át, 78. §-át, 79. §-át, 81. §-át és 122. §-át azzal, hogy ahol a Ket. ügyfelet említ, azon a bejelentőt kell érteni.

(3) A Felügyelet a bejelentés megvizsgálásához szükséges adatokat beszerezheti, az érintettek részvételével szóbeli meghallgatást tarthat, illetve más hatóság vagy szakértő közreműködésével tisztázza a bejelentés megvizsgálásához szükséges tényeket. Ha az eljárás során az érintett a közreműködést megtagadja, vele szemben sem eljárási bírság, sem egyéb kényszerítő eszköz nem alkalmazható. A korábbival azonos tartalmú, ugyanazon bejelentő által tett ismételt bejelentés vizsgálata mellőzhető.

(4) Az eljárás irataiba csak a bejelentő, csak a (6) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben, a bejelentés tárgyában hozott végzés meghozatalát követően, jogorvoslati jogának gyakorlása érdekében betekinthez és azokról másolatot készíthet, azzal azonban, hogy banktitkot, értékpapírtitkot, pénztártitkot, biztosítási titkot, foglalkoztatói nyugdíjtitkot, illetve üzleti titkot - ha arra egyébként nem jogosult - ebben az esetben sem ismerhet meg.

(5) A bejelentő kérheti, hogy ne fedjék fel személyét, illetve azt a tényt, hogy bejelentéssel élt a Felügyelethez.

(6) A bejelentés beérkezésétől számított harminc napon belül a Felügyelet

a) ha a bejelentésben foglalt, illetve a bejelentési eljárásban beszerzett adatok alapján - a bejelentésben foglaltak egésze vagy annak egy része tekintetében valószínűsíthető, hogy a bejelentéssel érintett szervezet vagy személy tevékenysége, magatartása vagy gyakorlata nem felel meg a 4. §-ban meghatározott szervezetek és személyek működésére és tevékenységére vonatkozó jogszabályok, a Felügyelet határozatai, a 4. §-ban meghatározott szervezet, illetve személy belső szabályzata vagy az Fttv. rendelkezéseinek, felügyeleti ellenőrzést indít, és a bejelentési eljárást végzéssel lezárja,

b) ha a bejelentésben foglaltak egésze vagy annak egy része tekintetében a felügyeleti ellenőrzés megindításának *a)* pontban meghatározott feltételei nem állnak fenn, az eljárást ezekre nézve végzéssel megszünteti,

c) ha a bejelentésben foglaltak egésze vagy annak egy része tekintetében

ca) a bejelentéssel érintett szervezettel vagy személlyel szemben már felügyeleti ellenőrzés van folyamatban, vagy

cb) a Felügyelet a bejelentésben foglaltakat - a bejelentésben foglaltakkal azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett - már elbírálta,

az eljárást ezekre nézve végzéssel megszünteti, egyben a korábbi eljárásban hozott határozatát közli a bejelentővel, vagy

d) amennyiben a bejelentésben foglaltakkal kapcsolatos eljárás más hatóság hatáskörébe tartozik, a bejelentést végzéssel átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságnak.

(7) A (6) bekezdés szerinti határidő indokolt esetben harminc nappal meghosszabbítható.

(8) A (6) bekezdés *a)* és *d)* pontja szerinti végzést közölni kell a bejelentővel és a bejelentéssel érintett szervezettel vagy személlyel, a (6) bekezdés *b)* és *c)* pontja szerinti végzést pedig a bejelentővel minden esetben, továbbá a bejelentéssel érintett szervezettel vagy személlyel akkor, ha a bejelentéssel kapcsolatos eljárásban részt vett.

(9) A (6) bekezdés *b)* és *c)* pontja szerinti végzés ellen a bejelentő élhet a közléstől számított nyolc napon belül jogorvoslati kérelemmel, melyet a Fővárosi Bíróság közigazgatási nemperes eljárásban bírál el. Ha a bíróság megállapítja, hogy a (6) bekezdés *a)* pontja alkalmazásának van helye, a Felügyeletet a felügyeleti ellenőrzés harminc napon belül történő megindítására kötelezi.

26/C. § (1) A 26/B. § (1) bekezdése szerinti bejelentésnek nem minősülő beadványt a Felügyelet panaszként köteles kezelni. A panasz tárgyában folytatott eljárásra e § rendelkezései irányadók.

(2) Ha a panaszban foglaltakkal kapcsolatban a Felügyelet eljárásra nem jogosult, köteles a panaszt tizenöt napon belül a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv részére áttenni, és erről a panaszost értesíteni.

(3) A panaszt a beérkezésétől számított harminc napon belül kell megvizsgálni. Ha a panasz vizsgálatának megalapozása érdekében indokolt, e határidő legfeljebb tizenöt nappal meghosszabbítható, amiről a Felügyelet a panaszost az eredeti határidő lejárta előtt tájékoztatja.

(4) A Felügyelet a panaszost és azt, akivel szemben panasszal éltek, meghallgathatja, valamint tőle további felvilágosítást és információt kérhet. A panaszos kérheti, hogy ne fedjék fel személyét, illetve azt a tényt, hogy panasszal élt a Felügyelethez.

(5) A korábbival azonos tartalmú, ugyanazon panaszos által tett ismételt, továbbá a névtelen panasz vizsgálata mellőzhető.

(6) A panasz alapján - ha az alaposnak bizonyul - a Felügyelet dönt a szükséges hatósági lépések megtételéről, s erről a panaszost tájékoztatja.”

(3) A Psztv. 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § A Felügyelet hatósági eljárására a Ket. rendelkezéseit az e fejezetben és

a) a 4. §-ban meghatározott jogszabályok szerinti ügyfajtára irányadó különös eljárási szabályokban, vagy

b) az Fttv.-ben

meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.”

(4) A Psztv. 28. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Felügyelet előtti eljárásban ügyfél az a természetes személy vagy jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet]

„c) aki a Felügyelethez a 37. § (1) bekezdése szerinti kérelem benyújtásával közigazgatási hatósági eljárás lefolytatását kezdeményezi,”

(5) A Psztv. 33. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Felügyelet a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy számára a szolgáltatás nyújtására vonatkozóan az Fttv. 2. §-ának a) pontja szerinti fogyasztókkal szemben kötelezettséget megállapító rendelkezésekbe ütköző, valamint a piacfelügyeleti eljárása során feltárt jogsértés megszüntetése érdekében határozathozatal helyett hatósági szerződést köthet azzal az ügyféllel, aki vállalja, hogy

felhagy a jogsértő magatartással és magatartását a hatósági szerződésben meghatározott módon hozza összhangba a vonatkozó jogszabályok rendelkezéseivel.”

(6) A Psztv. 41. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felügyeleti ellenőrzés a jogszabályban meghatározottak szerinti rendszeres adatszolgáltatásból származó adatok ellenőrzése, illetve a Felügyelet által lefolytatott ellenőrzési eljárás.”

(7) A Psztv. 41. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Felügyelet ellenőrzési eljárása keretében a 4. §-ban meghatározott szervezeteknél és személyeknél átfogó ellenőrzést, célvizsgálatot vagy több szervezetnél és személynél témavizsgálatot végez.”

(8) A Psztv. 41. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Felügyelet a felügyeleti ellenőrzés 26/B. § szerinti bejelentés alapján történő megindítása esetén a bejelentéssel érintett szervezetnél, illetve személynél a bejelentésben foglaltak alapján célvizsgálatot vagy - a 4. §-ban meghatározott más szervezetre és személyre is kiterjedően - témavizsgálatot (a továbbiakban együtt: bejelentés alapján indított vizsgálat) tart.”

(9) A Psztv. a következő 44/A. §-sal egészül ki:

„44/A. § (1) A 44. § rendelkezései nem alkalmazhatók a bejelentés alapján indított vizsgálatra.

(2) A bejelentés alapján indított vizsgálatot a Felügyelet az annak megindításáról rendelkező végzés meghozatalától számított hatvan napon belül határozattal zárja le. A határozatot közölni kell a 26/B. § szerinti bejelentővel.

(3) Ha a Felügyelet a bejelentési eljárást a 26/B. § (6) bekezdésének *ca)* alpontja szerinti végzéssel szüntette meg, a végzés meghozatalakor folyamatban volt felügyeleti ellenőrzést lezáró határozatot közli a bejelentővel.”

(10) A Psztv. 56. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Közérdekű igényérvényesítés

56. § (1) Az ellen, akinek a 4. §-ban meghatározott törvények, az azok felhatalmazása alapján kiadott jogszabály, illetve az Fttv. rendelkezéseibe ütköző tevékenysége a fogyasztók széles, a jogsértés körülményei alapján meghatározható körét érinti, a Felügyelet pert indíthat a fogyasztók polgári jogi igényeinek érvényesítése iránt.

(2) A perindításra a Felügyelet csak akkor jogosult, ha az adott jogsértés miatt eljárását már megindította.

(3) A jogsértés bekövetkezésétől számított három év eltelte után perindításnak helye nincs. E határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetnek meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.

(4) Ha a jogsértéssel érintett fogyasztók tekintetében az érvényesített igény jogalapja és az igényben megjelölt kár összege, illetve egyéb követelés esetén a követelés tartalma - a jogsértéssel érintett egyes fogyasztók egyedi körülményeire tekintet nélkül - egyértelműen megállapítható, a Felügyelet kérheti, hogy a bíróság ítéletében kötelezze a vállalkozást az ilyen követelés teljesítésére, ellenkező esetben kérheti, hogy a bíróság állapítsa meg a jogsértés tényét a keresetben meghatározott valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal. Ha a bíróság a jogsértés tényét a keresetben meghatározott valamennyi fogyasztóra kiterjedő hatállyal állapította meg, a jogsértéssel érintett fogyasztó az általa a vállalkozás ellen indított perben kizárólag a kárának összegét, valamint a jogsértés és a kára közötti okozati összefüggést köteles bizonyítani.

(5) A bíróság ítéletében meghatározza azoknak a jogosult fogyasztóknak a körét és az azonosíthatóságukhoz szükséges adatokat, amelyek tekintetében a jogsértés tényét megállapította, illetve amelyek jogosultak az ítéletbeli kötelezés teljesítésének követelésére.

(6) A bíróság az ítéletben feljogosíthatja a Felügyeletet, hogy a jogsértő költségére az ítéletet országos napilapban közzétegye, illetve egyéb, a jogsértés jellege által indokolt formában nyilvánosságra hozza.

(7) Ha a bíróság ítéletében a jogsértés tényének megállapításán túl a vállalkozást meghatározott követelés teljesítésére is kötelezte, a jogsértő köteles az (5) bekezdés szerint meghatározott jogosult fogyasztó igényét az ítéletnek megfelelően kielégíteni. Önkéntes teljesítés hiányában a jogosult fogyasztó kérheti az ítélet bírósági végrehajtását. A fogyasztó jogosultságát a bíróság az ítéletben meghatározott feltételek alapján a végrehajtási lap kiállítására irányuló eljárásában vizsgálja.

(8) Az e § szerinti, a Felügyelet általi igényérvényesítés nem érinti a fogyasztónak azt a jogát, hogy a jogsértővel szemben a polgári jog szabályai szerint igényét önállóan érvényesítse.”

(11) A Psztv. 59. §-ának a) pontjában a „28. § (2) bek.” szövegrész helyébe a „26/A-26/C. §” szöveg lép.

(12) A Psztv. 60. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az 5. § (2) bekezdése a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról szóló, 2006. december 22-i 2007/76/EK bizottsági

határozat, valamint az azt módosító 2008. március 17-i 2008/282/EK bizottsági határozat végrehajtásához szükséges rendelkezést állapít meg a Felügyelet feladatkörében és eljárásában.”

További módosuló jogszabályok

32. § A Polgári Törvénykönyv módosításáról és egységes szövegéről szóló 1977. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1978. évi 2. törvényerejű rendelet 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg az utazási szerződés részletes szabályait.”

33. § A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 27. §-ának (9) bekezdésében a „cégnévben, hirdetésben vagy bármilyen más módon” szövegrészek helyébe a „kereskedelmi kommunikációjában” szöveg lép.

34. § (1) Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) Az „önkéntes kölcsönös biztosító pénztár”, valamint a „nyugdíjpénztár”, „önsegélyező pénztár” és „egészségpénztár” elnevezést vagy idegen nyelvű megfelelőjét kizárólag az e törvénynek megfelelően alapított és működtetett szervezet, továbbá a pénztárak érdek-képviseleti szerve és az általa alapított szervezet használhatja a nevében.

(2) A pénztár köteles a nevében a „pénztár” szót a pénztár típusára utaló kiegészítéssel együtt feltüntetni.

(3) Abban a kérdésben, hogy egy szervezet jogosult-e a nevében az (1) bekezdés szerinti elnevezések valamelyikének használatára, a nyilvántartásba vétel helye szerint illetékes bíróság határoz.”

(2) Az Öpt. 40. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A pénztár által közölt kereskedelmi kommunikáció nem tartalmazhat félrevezető információkat, abban a pénztár teljesítményének leírásakor óvatos és szakmailag megalapozott becsléseket kell alkalmazni, különösen a jövőbeni hozamok vonatkozásában, és fel kell tüntetni, hogy ezek nem kötelező érvényű előírások és teljesülésük nem garantált. Múltra vonatkozóan kizárólag az e törvény alapján egyébként is nyilvánosságra hozandó adatok és tények szerepeltethetők. A pénztár teljesítményének bemutatásakor az ugyanazon időszakra vonatkozó hivatalos fogyasztói árnövekedést (inflációs rátát) is fel kell tüntetni.”

(3) Az Öpt. a 70. §-át követően a következő alcímmel és 70/A. §-sal egészül ki:

„Eljárás a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén

70/A. § E törvény, valamint a végrehajtására kiadott jogszabályok fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra, így különösen a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó rendelkezéseinek megsértése esetén a Felügyelet a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott szabályok szerint jár el, ha a jogsértés az Fttv. 2. §-ának a) pontja értelmében vett fogyasztót érint.”

35. § (1) A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 32/E. §-ának bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az Európai Unió másik tagállamának illetékes felügyeleti hatósága arról tájékoztatja a Felügyeletet, hogy a székhelyén bejegyzett hitelintézet Magyarországon fióktelepet nyit, illetve határon átnyúló szolgáltatást végez, a Felügyelet tájékoztatja a hitelintézetet az ügyfelek védelmére vonatkozóan a XXIX. fejezetben meghatározott rendelkezésekről, így különösen”

(2) A Hpt. 32/E. §-ának a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

[Ha az Európai Unió másik tagállamának illetékes felügyeleti hatósága arról tájékoztatja a Felügyeletet, hogy a székhelyén bejegyzett hitelintézet Magyarországon fióktelepet nyit, illetve határon átnyúló szolgáltatást végez, a Felügyelet tájékoztatja a hitelintézetet az ügyfelek védelmére vonatkozóan a XXIX. fejezetben meghatározott rendelkezésekről, így különösen]
„a) a reklámtevékenységre vonatkozó különös szabályokról,”

(3) A Hpt. 124. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

[Ha a hitelintézet]

„c) a betétbiztosítással összefüggő tájékoztatásra vonatkozó szabályokat megsérti,”

[az Alap felszólítja a hitelintézetet a jogsértő magatartás megszüntetésére, és egyidejűleg tájékoztatja a Felügyeletet.]

(4) A Hpt. XXIX. Fejezetének címe helyébe a következő fejezetcím lép:

„Az ügyfelek védelme”

(5) A Hpt. 203. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„203. § (1) A pénzügyi intézmény köteles az ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségeiben hirdetményben közzétenni, valamint elektronikus kereskedelmi szolgáltatások nyújtása esetén folyamatosan és könnyen hozzáférhető módon, elektronikus úton is elérhetővé tenni:

a) általános szerződési feltételeit is tartalmazó üzletszabályzatait,

- b) az ügyfelek számára ajánlott pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásokkal (ügyletekkel) kapcsolatos szerződési feltételeket,
- c) a kamatokat, szolgáltatási díjakat, az ügyfelet terhelő egyéb költségeket, a késedelmi kamatokat, valamint a kamatszámítás módszerét.

(2) A pénzügyi intézmény köteles az ügyfél kívánságára ingyenesen rendelkezésre bocsátani

- a) üzletszabályzatait, továbbá
- b) a jogszabály által nyilvánosságra hozni rendelt adatokat.

(3) A pénzügyi intézmény - ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik - a szerződés megkötése előtt köteles az ügyfelet arról tájékoztatni, ha a szerződéssel kapcsolatos jogvita esetén nem a magyar jog alkalmazását, illetve nem a magyar bíróság kizárólagos illetékességét kötik ki.

(4) Fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő, devizahitel nyújtására irányuló, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell

- a) devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztő részletre,
- b) ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a vételi jog érvényesítésének módját és következményeit, a vételár megállapításának, az ügyfél értesítésének és a pénzügyi intézmény elszámolásának módját, valamint azt, hogy biztosítanak-e az ügyfélnek haladékot, mely időszakban az ügyfél értékesítheti az ingatlant, és ha igen, a haladék időtartamát.

(6) A pénzügyi intézmény az (1)-(5) bekezdésben meghatározott tájékoztatást - a felek eltérő megállapodásának hiányában - magyar nyelven köteles megadni.”

(6) A Hpt. a következő 205/A. §-sal egészül ki:

„205/A. § Tilos a betétbiztosításra, az Alapra, illetőleg az önkéntes betét- és intézményvédelmi alapra vonatkozó információt a betétállomány növelése céljából, így különösen reklámtevékenységre felhasználni.”

(7) A Hpt. a 214/C. §-át követően a következő alcímmel és 214/D. §-sal egészül ki:

„Tájékoztatás egyes betéti és hitelszerződések tekintetében

214/D. § A kereskedelmi kommunikációban - az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott esetekben - fel kell tüntetni a betét egységesített betéti kamatláb mutatóját, illetve a pénzügyi intézmény által folyósított, három hónapnál hosszabb lejáratú lakossági kölcsön teljes

hiteldíjmutatóját. E mutatók számítására és feltüntetésük módjára vonatkozó szabályokat az e törvény végrehajtására kiadott külön jogszabály határozza meg.”

(8) A Hpt. a 215. §-át követően a következő alcímmel és 215/A. §-sal egészül ki:

„Eljárás a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén

215/A. § E törvény, valamint a végrehajtására kiadott jogszabályok a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra, így különösen az ügyfelek tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseinek megsértése esetén a Felügyelet a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben meghatározott szabályok szerint jár el, ha a jogsértés fogyasztót érint.”

(9) A Hpt. 235. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg]

*„c) az egységesített betéti kamatláb mutató, valamint a teljes hiteldíjmutató számítására és közzétételére,”
[vonatkozó részletes szabályokat.]*

(10) A Hpt. 242. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a törvény e §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés

242. § Ez a törvény a 6. számú mellékletben felsorolt uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja.”

(11) A Hpt. 2. számú mellékletének III. része a következő új 4. ponttal egészül ki:

„4. Fogyasztó: az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy.”

(12) A Hpt. 2. számú melléklete III. részének 5. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„5. Fogyasztási kölcsön: a mindennapi élet szokásos használati tárgyainak megvásárlásához, javíttatásához vagy szolgáltatás igénybevételéhez, továbbá a felhasználási célhoz nem kötött fogyasztónak nyújtott kölcsön.”

(13) A Hpt. 2. számú melléklete III. részének 13. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„13. Lakossági kölcsön: a fogyasztási kölcsön, valamint az ingatlan vásárlására, építésére, felújítására, bővítésére, korszerűsítésére, továbbá közműfejlesztésre fogyasztónak nyújtott kölcsön.”

36. § (1) A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § A „magánnyugdíjpénztár” elnevezést vagy annak idegen nyelvű megfelelőjét kizárólag az e törvénynek megfelelően alapított és működtetett szervezet, továbbá a pénztárak érdek-képviselői szerve és az általa alapított szervezet használhatja a nevében.”

(2) Az Mpt. 70. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A pénztár által közölt kereskedelmi kommunikáció nem tartalmazhat félrevezető információkat, abban a pénztár teljesítményének leírásakor óvatos és szakmailag megalapozott becsléseket kell alkalmazni, különösen a jövőbeni hozamok vonatkozásában, és fel kell tüntetni, hogy ezek nem kötelező érvényű előírások és teljesülésük nem garantált. Múltra vonatkozóan kizárólag az e törvény alapján egyébként is nyilvánosságra hozandó adatok és tények szerepeltethetők. A pénztár teljesítményének bemutatásakor az ugyanazon időszakra vonatkozó hivatalos fogyasztói árnövekedést (inflációs rátát) is fel kell tüntetni.”

(3) Az Mpt. a 116. §-át követően a következő alcímmel és új 117. §-sal egészül ki:

„Eljárás a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén

117. § E törvény a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra, így különösen a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó rendelkezéseinek, valamint az e törvény végrehajtására a 134. § (1) bekezdésének f) pontjában foglalt felhatalmazás alapján kiadott jogszabály nyilvánosságra hozandó adatokra vonatkozó rendelkezéseinek megsértése esetén a Felügyelet a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott szabályok szerint jár el, ha a jogsértés az Fttv. 2. §-ának a) pontja értelmében vett fogyasztót érint.”

37. § (1) A kémiai biztonságról szóló 2000. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) 14. §-ának (1) bekezdésében a „nem ömlesztett formában - a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvényben (a továbbiakban: Fvt.) foglalt követelmények megfelelő alkalmazásán kívül -” szövegrész helyébe a „nem ömlesztett formában,” szöveg lép.

(2) A Kbtv. 17. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A veszélyes anyagok és veszélyes készítmények felirata (címkéje) nem tartalmazhat olyan kifejezést vagy megjelölést, amely a termék veszélyességének nem megfelelő értékelését eredményezheti, így különösen nem utalhat a termék ártalmatlanságára vagy veszélytelenségére.”

(3) A Kbtv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § Veszélyes anyag és veszélyes készítmény reklámjának tartalmaznia kell a reklámozott termék 3. § szerinti veszélyességi osztályának egyértelmű megjelölését.”

(4) A Kbtv. 32. § (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő f) ponttal egészül ki:

[Az e törvény és a végrehajtását szolgáló jogszabályok betartásának hatósági ellenőrzését]

„e) a tárolás szabályai tekintetében, ha azok megsértése a fogyasztóvédelemről szóló törvény 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 2. §-ának a) pontjában meghatározott fogyasztó biztonságát, egészségét, testi épségét sérti vagy veszélyezteti, továbbá a csomagolás, zárás szabályainak fogyasztóval szembeni megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság az Fgytv. szabályai szerint,
f) a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 2. §-ának a) pontjában meghatározott fogyasztó számára forgalmazott termék feliratozása (címkézése), egyéb jelölése, a használati utasítás, továbbá a reklámozás tekintetében a fogyasztóvédelmi hatóság az Fttv. szabályai szerint”

[végzi, és hatáskörében eljár a rendelkezések megsértése esetén.]

(5) A Kbtv. 32. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az (1) bekezdés e) és f) pontjában említett rendelkezések a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.”

(6) A Kbtv. 32. §-ának (2) és (3) bekezdésében az „az (1) bekezdés b)-e) pontja”, illetve az „az (1) bekezdés b)-e) pontja” szövegrészek helyébe az „az (1) bekezdés b)-f) pontja” szöveg lép.

38. § (1) A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 3. § r) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő s) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„r) *forgalmazó*: terméket viszonteladónak, illetve felhasználónak átadó, értékesítő gazdálkodó szervezet;

s) *felhasználó*: aki a terméket továbbértékesítési cél nélkül a forgalmazótól átveszi vagy megvásárolja.”

(2) A Hgt. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) A gyártó köteles tájékoztatni a termék felhasználóit a termék és csomagolása hulladékgazdálkodási szempontból lényeges tulajdonságairól, annak elhasználódása vagy hulladékká válása esetén kezelésének lehetőségeiről.

(2) A gyártó köteles a terméken, illetve annak csomagolásán jól látható módon jelölni a termék, illetve csomagolás hulladékszegény, tartós vagy újrafelhasználható voltát, hulladékgazdálkodási szempontból lényeges anyagi összetételét, betétdíjas vagy letéti díjas forgalmazását.

(3) Az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás és a (2) bekezdés szerint a terméken, illetve annak csomagolásán feltüntetendő jelölés módjáról, tartalmi és alaki követelményeiről külön jogszabályok rendelkeznek.”

(3) A Hgt. a 10. §-át követően a következő 10/A. §-sal egészül ki:

„10/A. § Ha a gyártó nem tesz eleget a 7. §-ban előírt tájékoztatási kötelezettségének, a forgalmazó köteles azt pótolni. E rendelkezés nem érinti a forgalmazónak a gyártóval szemben érvényesíthető igényeit.”

(4) A Hgt. a 45. §-át követően a következő 45/A. §-sal egészül ki:

„45/A. § (1) A felhasználók tájékoztatására, illetve a terméken és a csomagoláson feltüntetendő információkra vonatkozóan a 7. §-ban előírt követelmények megsértése esetén az eljárás lefolytatására a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jogosult, ha a jogsértés az Fttv. 2. §-ának a) pontja értelmében vett fogyasztót érint. Az eljáró hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(2) A 8. § (1) bekezdésben, valamint a 10. § (1) és (3) bekezdésben előírt követelmények megsértése esetén az eljárás lefolytatására a fogyasztóvédelmi hatóság jogosult, ha a jogsértés a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 2. §-ának a) pontja értelmében vett fogyasztót érint. A fogyasztóvédelmi hatóság az Fgytv. szabályai szerint jár el.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.”

(5) A Hgt.

a) 4. §-ának *m*) pontjában a „fogyasztók” szövegrész helyébe a „felhasználók” szöveg,

b) 8. §-ának (1) és (3) bekezdésében, valamint 10. §-ának (3) bekezdésében a „fogyasztótól” szövegrész helyébe a „felhasználótól” szöveg,

c) 10. §-ának (1) és (2) bekezdésében a „fogyasztóktól” szövegrész helyébe a „felhasználóktól” szöveg,

d) 10. §-ának (3) bekezdésében, 12. §-át megelőző alcímben, 12. §-ának (1) és (3) bekezdésében, valamint 13. §-ának (4) bekezdésében a „fogyasztó” szövegrész helyébe a „felhasználó” szöveg,

e) 12. §-ának (2) bekezdésében a „fogyasztói” szövegrész helyébe a „felhasználói” szöveg lép.

(6) A Hgt. 10. §-ának (1) bekezdésében a „termék vagy szolgáltatás forgalmazója (a továbbiakban együtt: forgalmazó)” szövegrész helyébe a „forgalmazó” szöveg lép.

39. § (1) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény (a továbbiakban: Eat.) 7. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A „minősített” jelzõt elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatáshoz kapcsolódóan csak az e törvény szabályai szerint nyilvántartásba vett minősített szolgáltató használhatja.”

(2) Az Eat. 8/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szolgáltató szervezetének, rendszerének, valamint a szolgáltatás során alkalmazott termékeknek és hálózatnak a külön jogszabály szerinti informatikai biztonsági követelményeknek vagy más önként vállalt követelményeknek való megfelelését önkéntes akkreditációs rendszer keretében tanúsíthatja.”

40. § (1) A gazdasági reklámok és az üzletfeliratok, továbbá egyes közérdekű közlemények magyar nyelvű közzétételéről szóló 2001. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Grűft.) 1. §-ának (1) bekezdésében az „a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvényben (a továbbiakban: Grtv.)” szövegrész helyébe az „a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvényben (a továbbiakban: Grt.)” szöveg lép.

(2) A Grűft. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) Az 1. §-ban foglalt követelmény megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság jár el a Grt.-ben meghatározott szabályok szerint.

(2) A 2. §-ban a fogyasztók tájékoztatását szolgáló közlemények megjelenítésére vonatkozó követelmény megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság jár el a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvényben (a továbbiakban: Fgytv.) meghatározott szabályok szerint.

(3) A 2. §-ban az üzlet elnevezésének megjelenítésére vonatkozó követelmény érvényesülését az üzlet működési engedélyét kiadó jegyző ellenőrzi, és annak megsértése esetén - az eljárására irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően eljárva - intézkedik a jogsértő állapot megszüntetéséről.

(4) A 3. §-ban foglalt követelmény érvényesülését

a) a felirat helye szerint illetékes jegyző, a fővárosban a fővárosi kerületi önkormányzat jegyzője,

b) közforgalmú közlekedési eszközön elhelyezett felirat esetén a közlekedési hatóság

az irányadó jogszabályi rendelkezések szerint ellenőrzi, és a rendelkezés megsértése esetén intézkedik a jogsértő állapot megszüntetéséről.

(5) Az (1) és a (2) bekezdésben említett rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.”

41. § (1) Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ektv.) 2. §-ának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„a) *Elektronikus kereskedelmi szolgáltatás*: olyan információs társadalommal összefüggő szolgáltatás, amelynek célja valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt és az értékpapírt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket -, szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog (a továbbiakban együtt: áru) üzletszerű értékesítése, beszerzése, cseréje vagy más módon történő igénybevétele;”

(2) Az Ektv. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § A szolgáltató köteles elektronikus úton közvetlenül és folyamatosan, könnyen hozzáférhető módon legalább a következő adatokat közzétenni:

- a) a szolgáltató nevét,
- b) a szolgáltató székhelyét, telephelyét, ennek hiányában lakcímét,
- c) a szolgáltató elérhetőségére vonatkozó adatokat, különösen az igénybe vevőkkel való kapcsolattartásra szolgáló, rendszeresen használt elektronikus levelezési címét,
- d) ha a szolgáltató létrejöttét vagy tevékenysége gyakorlásának megkezdését jogszabály nyilvántartásba való bejegyzéshez köti, a szolgáltatót a nyilvántartásba bejegyző bíróság vagy hatóság megnevezését, és a szolgáltató nyilvántartásba vételi számát,
- e) ha a szolgáltató tevékenységének gyakorlása jogszabály alapján engedélyköteles, ezt a tényt az engedélyező hatóság megnevezésével és elérhetőségi adataival, valamint az engedély számával együtt,
- f) ha a szolgáltató az általános forgalmi adó alanya, a szolgáltató adószámát;
- g) a szabályozott szakmák gyakorlásának körében:
 - ga) annak a szakmai érdek-képviselői szervnek (kamarának) a megnevezését, amelynek a szolgáltató akár kötelező előírás alapján, akár önkéntesen tagja;
 - gb) a természetes személy szolgáltató szakképzettségének, illetve szakmai, tudományos fokozatának, valamint annak a tagállamnak a megjelölését, ahol ezt a szakképzettséget, illetve fokozatot megszerezte;
 - gc) hivatkozást a szabályozott szakma gyakorlásának a szolgáltató letelepedési helye szerinti államban alkalmazandó szakmai szabályaira, és az azokhoz való hozzáférés módjára.”

(3) Az Ektv. 5. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Az elektronikus úton történő szerződéskötésre vonatkozó szabályok”

(4) Az Ektv. 5. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szolgáltató köteles az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásra vonatkozó általános szerződési feltételeket oly módon hozzáférhetővé tenni, amely lehetővé teszi az igénybe vevő számára, hogy tárolja és előhívja azokat.”

(5) Az Ektv. 5. §-a (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A szolgáltató az igénybe vevő megrendelésének elküldését megelőzően köteles egyértelműen tájékoztatni az igénybe vevőt]

„d) a szerződéskötés lehetséges nyelveiről;”

(6) Az Ektv. 5. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem kell alkalmazni e § rendelkezéseit a kizárólag elektronikus levelezés vagy azzal egyenértékű egyéni kommunikációs eszközzel tett címzett nyilatkozatok útján történő szerződéskötésre.”

(7) Az Ektv. 6. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseit nem kell alkalmazni a kizárólag elektronikus levelezés vagy azzal egyenértékű egyéni kommunikációs eszközzel tett címzett nyilatkozatok útján történő szerződéskötésre.”

(8) Az Ektv. 14. és 14/A. §-a és az ezeket megelőző alcímek helyébe a következő alcím és rendelkezések lépnek, és a törvény a következő 14/B. és 14/C. §-sal egészül ki:

„Az elektronikus hirdetésre vonatkozó különös szabályok

14. § (1) E törvény alkalmazásában elektronikus hirdetés bármely információs társadalommal összefüggő szolgáltatás vagy - a beszédcélú telefonhívás kivételével -elektronikus hírközlés útján közzétett:

- a) a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grt.) 3. §-ának d) pontja szerinti reklám, vagy
- b) társadalmi cél megvalósításához kapcsolódó, reklámnak nem minősülő tájékoztatás.

(2) Elektronikus hirdetésnek minősül az olyan közlés is, amelynek célja kizárólag a Grt. 6. §-ának (1) bekezdésben előírt hozzájárulás kérése.

(3) Önmagában nem minősül elektronikus hirdetésnek

- a) vállalkozás, egyéb szervezet vagy személy tevékenységéhez közvetlen hozzáférést lehetővé tevő információ közlése, különösen a domain név vagy az elektronikus levelezési cím,

b) vállalkozás, szervezet vagy személy árujára vagy arculatára vonatkozó, a vállalkozástól, szervezettől vagy személytől független közlés, különösen abban az esetben, ha a közlés anyagi ellenszolgáltatás nélkül történik.

(4) E törvény alkalmazásában

a) *Elektronikus hirdető:* akinek érdekében az elektronikus hirdetést közzéteszik, illetve aki a saját érdekében az elektronikus hirdetés közzétételét megrendeli;

b) *Elektronikus hirdetési szolgáltató:* aki önálló gazdasági tevékenysége körében az elektronikus hirdetést elkészíti, létrehozza, illetve ezzel összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt;

c) *Elektronikus hirdetés közzétevője:* aki az elektronikus hirdetés közzétételére alkalmas eszközökkel rendelkezik és ezek segítségével az elektronikus hirdetést megismerhetővé teszi;

d) *Elektronikus hirdetés közzététele:* az elektronikus hirdetés megismerhetővé tétele, akár nagyobb nyilvánosság, akár egyedi címzett számára.

(5) A Grt. 6. §-ában foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott elektronikus hirdetésre és a (2) bekezdés szerinti közlésekre.

(6) A Grt. 6. §-ában foglalt rendelkezések megsértéséért az elektronikus hirdető, az elektronikus hirdetési szolgáltató és az elektronikus hirdetés közzétevője egyaránt felel. Az ilyen jogsértéssel okozott kárért az elektronikus hirdető, az elektronikus hirdetési szolgáltató és az elektronikus hirdetés közzétevője egyetemlegesen felel.

14/A. § (1) Az elektronikus hirdetéshez kapcsolódóan egyértelmű tájékoztatást kell adni:

a) az elektronikus hirdetés e jellegéről, amint az hozzáférhetővé válik az igénybe vevő számára;

b) az elektronikus hirdető, illetve elektronikus hirdetés elektronikus levelezés vagy azzal egyenértékű egyéni kommunikációs eszköz útján történő küldése esetén a valós feladó személyéről, amint az hozzáférhetővé válik az igénybe vevő számára;

c) az eladásösztönző ajánlat - így különösen az árengedmény, ráadás, illetve ajándék - ilyen jellegéről, igénybevételének feltételeiről;

d) az eladásösztönző vetélkedő vagy nyereményjáték ilyen jellegéről, az abban való részvétel feltételeiről.

(2) Az (1) bekezdés *c)* és *d)* pontjában meghatározott esetben az ajánlott előny igénybevétele, illetve a játékban való részvétel feltételeit könnyen hozzáférhetővé kell tenni.

(3) Az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjának megsértéséért az elektronikus hirdető, az elektronikus hirdetési szolgáltató és az elektronikus hirdetés közzétevője egyaránt felel. Az (1) bekezdés *c)* és *d)* pontjának és (2) bekezdésének megsértéséért az elektronikus hirdető felel.

14/B. (1) Az elektronikus hirdető vagy az elektronikus hirdetés közzétevőjének beazonosítása céljából a közvetítő szolgáltató a Nemzeti Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) megkeresésére köteles a

Hatóság rendelkezésére bocsátani a következő adatokat, ha azok a közvetítő szolgáltató rendelkezésére állnak:

a) a Hatóság által megjelölt elektronikus hirdetés küldőjének vagy közzétevőjének elektronikus hírközlési azonosítóját, és

b) a nyilvántartásában az elektronikus hírközlési azonosítóhoz tartozóként meghatározott igénybe vevő nevét és lakcímét.

(2) A Hatóság az átadott adatokat az elektronikus hirdetéssel kapcsolatos felügyeleti eljárás jogerős lezárását követő 60. napig, illetve a döntés bírósági felülvizsgálata esetén a bírósági felülvizsgálat jogerős lezárásáig jogosult kezelni, kizárólag az elektronikus hirdető vagy az elektronikus hirdetés közzétevőjének beazonosítása céljából.

(3) Ha a közvetítő szolgáltató nem tesz eleget az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségének, az elektronikus hirdetővel, az elektronikus hirdetési szolgáltatóval és az elektronikus hirdetés közzétevőjével együtt felel a Grt. 6. §-ában meghatározott kötelezettségek megsértéséért. Az ilyen jogsértéssel okozott kárért a közvetítő szolgáltató az elektronikus hirdetővel, az elektronikus hirdetési szolgáltatóval és az elektronikus hirdetés közzétevőjével egyetemlegesen felel.

14/C. § (1) A szabályozott szakmát információs társadalmi szolgáltatás nyújtása útján gyakorló személy mint elektronikus hirdető érdekében végzett elektronikus hirdetési tevékenységre vonatkozóan a szabályozott szakma gyakorlására irányadó szabályok, így különösen a szakmai érdekképviseleti szervek, kamarák által a saját tagjaikra vonatkozóan megállapított magatartási szabályok - az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések sérelme nélkül - szigorúbb, illetve részletesebb követelményeket határozhatnak meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, a szabályozott szakma gyakorlására irányadó további szabályok különösen a szakma függetlenségének, méltóságának, tiszteletének, valamint a szakmai szolgáltatást igénybe vevő és a szakmát gyakorló más személyekkel szemben tanúsított magatartás tisztességességének biztosítására, a szakmai titoktartás védelmére alkothatók.”

(9) Az Ektv. 16/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16/A. § (1) A 6. §-ban és a 15. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság jár el a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) szabályai szerint.

(2) A 4. §-ban, az 5. §-ban és a 14/A. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén az eljárás lefolytatására a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jogosult. Az eljáró hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(3) Az (1), illetve a (2) bekezdésben említett rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(4) A 14/B. §-ban és a Grt. 6. §-ában foglalt rendelkezéseket megsértő elektronikus hirdetések esetén a Hatóság jár el.”

(10) Az Ektv. 16/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Hatóságnak a 14/B. §-ban, illetve a Grt. 6. §-ában foglalt rendelkezések megsértése miatti eljárására (a továbbiakban: kéretlen elektronikus hirdetéssel kapcsolatos felügyeleti eljárás) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) kell alkalmazni.”

(11) Az Ektv. 16/C. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Hatóság kéretlen elektronikus hirdetéssel kapcsolatos felügyeleti eljárása kérelemre vagy hivatalból indul. Ha az igények önálló érvényesítése a sérelmet szenvedett fogyasztók számára tekintettel nem lenne célravezető, az eljárás megindítására a fogyasztói érdekképviselőt ellátó közigazgatási szervek és társadalmi szervezetek is jogosultak.”

(12) Az Ektv. 16/C. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A Hatóság kéretlen elektronikus hirdetéssel kapcsolatos felügyeleti eljárása a jogsértő elektronikus hirdetés közzétételét követő egy éven túl nem indítható meg.”

(13) Az Ektv. 16/D. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Hatóság a 14/B. §-ban, illetve a Grt. 6. §-ában foglalt rendelkezések megsértése esetén]

„*d*) felhívhatja a 2. § *la*) pont szerinti közvetítő szolgáltató figyelmét arra, hogy az elektronikus hirdető, az elektronikus hirdetési szolgáltató vagy az elektronikus hirdetés közzétevője a közvetítő szolgáltató által nyújtott előfizetői vagy hálózati szolgáltatást jogszabálysértő elektronikus hirdetés küldésére használja,”

(14) Az Ektv. 16/D. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Hatóság az elektronikus hirdetőt, az elektronikus hirdetési szolgáltatót, valamint az elektronikus hirdetés közzétevőjét határidő kitűzésével a 14/B. §-ban, illetve a Grt. 6. §-ában meghatározott rendelkezések teljesítésének hitelt érdemlő módon való igazolására hívhatja fel.”

(15) Az Ektv. 16/E. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság a 14/B. §-ban vagy a Grt. 6. §-ában foglalt rendelkezések megsértése tárgyában hozott jogerős határozatát - az igénybe vevő, illetve az elektronikus hirdetés címzettje személyes adatainak törlése vagy olvashatatlanná tétele mellett - honlapján közzéteszi, ha”

(16) Az Ektv. 16/F. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

a) 5., 6. és 10. cikkét átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében - az Fttv.-ben meghatározottak szerint - a fogyasztóvédelmi hatóság vagy a Gazdasági Versenyhivatal,

b) 7. cikkét átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a Hatóság,

c) 11. cikkét átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a fogyasztóvédelmi hatóság

látja el.

(2) A kölcsönös jogsegély során az (1) bekezdés szerinti hatóságok a - 2008/282/EK bizottsági határozattal módosított - 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően járnak el.”

(17) Az Ektv. 18. §-ának (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a Hatóság feladatkörében és eljárásában]

„c) a Bizottság 2008/282/EK határozata (2008. március 17.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról szóló 2007/76/EK határozat módosításáról [a 16/F. § (2) bek.]”

(18) Az Ektv.

a) 2. §-ának t) pontjában a „gazdasági vagy szabályozott szakmának minősülő szakmai” szövegrész helyébe az „önálló foglalkozásával vagy gazdasági” szöveg,

b) 2. §-ának v) pontjában a „gazdasági vagy szakmai” szövegrész helyébe az „önálló foglalkozásán és gazdasági” szöveg,

c) 16. §-ának (3) bekezdésében a „14/A.” szövegrész helyébe a „14/C.” szöveg,

d) 16/C. §-ának (3) bekezdésében a „hatóság” szövegrész helyébe a „Hatóság” szöveg,

e) 16/D. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegében a „14. §-ban, illetve a 14/A. §-ban” szövegrész helyébe a „14/B. §-ban, illetve a Grt. 6. §-ában” szöveg,

f) 16/D. §-a (1) bekezdésének c) pontjában a „14. §, illetve a 14/A. §” szövegrész helyébe a „14/B. §, illetve a Grt. 6. §-a” szöveg,

g) 16/D. §-ának (2) bekezdésében az „igénybe vevők” szövegrész helyébe az „igénybe vevők, illetve az elektronikus hirdetés címzettjei” szöveg lép.

42. § (1) A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„35. § (1) Az értékpapír nyilvános forgalomba hozatalával összefüggésbe hozható minden, a befektetők tájékoztatását szolgáló, a kibocsátó, az ajánlattevő, a forgalmazásban forgalmazóként vagy jegyzési garanciavállalás formájában részt vevő befektetési vállalkozás vagy hitelintézet, illetőleg az értékpapír szabályozott piacra történő bevezetését kezdeményező személy által reklámban vagy egyéb módon közölt információ - ide nem értve a tájékoztatót, az alaptájékoztatót és a hirdetményt - kereskedelmi kommunikáció.

(2) A kereskedelmi kommunikációban foglalt információnak összhangban kell lennie a tájékoztató tartalmával.

(3) Az értékpapír nyilvános forgalomba hozatalával összefüggésbe hozható minden reklámnak egyértelmű utalást kell tartalmaznia e jellegére vonatkozóan.

(4) A (3) bekezdés szerinti reklámban meg kell jelölni, hogy az értékpapír nyilvános forgalomba hozatalával kapcsolatosan tájékoztató közzétételére került vagy kerül sor, és hogy a tájékoztató hol hozzáférhető.

(5) A forgalomba hozatali eljárás lezárásáig, illetőleg a szabályozott piacon a kereskedés megkezdéséig a kereskedelmi kommunikáció tervezetét a Felügyelethez a nyilvánosságra hozatala előtt legalább öt munkanappal be kell nyújtani. A Felügyelet a kereskedelmi kommunikáció nyilvánosságra hozatalát megtiltja, ha annak tartalma ellentétes vagy félrevezető információt tartalmaz a benyújtott, illetve közzétételre engedélyezett tájékoztatóban foglaltakhoz képest, vagy egyébként a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat Fttv.-ben meghatározott tilalmába ütközik.

(6) Ha a Felügyelet a kereskedelmi kommunikáció tervezetének benyújtását követő öt munkanapon belül nem nyilatkozik, úgy kell tekinteni, hogy annak nyilvánosságra hozatalát a Felügyelet - a feladat- és hatáskörébe tartozó jogszabályi előírások szempontjából - jóváhagyta.”

(2) A Tpt. 38. §-ának (4) bekezdésében az „a hirdetéseiben” szövegrész helyébe a „kereskedelmi kommunikációjában” szöveg lép.

(3) A Tpt. 38. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Felügyelet az engedély megadását megtagadja, ha a tájékoztató nem felel meg e törvény, a végrehajtására kiadott jogszabály vagy az Fttv. rendelkezéseinek, a forgalomba hozatal joggal való visszaélésre irányul, vagy a forgalmazó, a kibocsátó nem tesz eleget a (2)-(4) bekezdés alapján tett felügyeleti intézkedésnek.”

(4) A Tpt. 214. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Tilos a befektetővédelemre, illetőleg az Alapra vonatkozó információkat a befektetések növelése céljából, így különösen reklámtevékenységre felhasználni.”

(5) A Tpt. 293. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A befektetési alapról, az alapkezelőről szóló, a befektetőknek szánt minden olyan kereskedelmi kommunikáció tervezetét, amely a befektetési jegyek nyilvános forgalomba hozatalával, forgalmazásával összefüggésbe hozható, a Felügyeletnek legkésőbb a befektetők részére való hozzáférést megelőzően öt nappal be kell nyújtani.

(3) A Felügyelet a kereskedelmi kommunikáció nyilvánosságra hozatalát megtiltja, ha annak tartalma ellentétes vagy félrevezető információt tartalmaz a benyújtott, illetve közzétételre engedélyezett tájékoztatóban foglaltakhoz képest, vagy egyébként a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat Fttv.-ben meghatározott tilalmába ütközik.”

(6) A Tpt. a 406. §-át követően a következő LVII/A. Fejezettel egészül ki:

„LVII/A. Fejezet

**ELJÁRÁS A FOGYASZTÓKKAL SZEMBENI KERESKEDELMI GYAKORLATRA VONATKOZÓ
RENDELKEZÉSEK MEGSÉRTÉSE ESETÉN**

406/A. § E törvény, valamint a végrehajtására kiadott jogszabályok a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra, így különösen a befektetők tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseinek megsértése esetén a Felügyelet az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el, ha a jogsértés az Fttv. 2. §-ának a) pontja értelmében vett fogyasztót érint.”

(7) A Tpt. 433. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„433. § Ez a törvény a 25. számú mellékletben felsorolt uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja.”

(8) A Tpt. 1. számú melléklete a következő új 9. ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi 9-18. pontok számozása 10-19. pontra változik:

„9. Fttv.: a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény,”

43. § (1) A növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló 2003. évi LII. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § Tilos a növényfajta jogszabályi előírásoknak nem megfelelő használata és a szaporítóanyag hamisítása.”

(2) Az Nftv. 21. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A szaporítóanyag csomagolása, jelölése (címkézése)

21. § (1) Vetőmagot csak olyan csomagolóanyagban lehet forgalomba hozni, amely biztosítja a vetőmag minőségének megóvását, valamint nem teszi lehetővé a vetőmag kivételét, kicserélését a csomagolóanyag megsértése nélkül.

(2) A szaporítóanyag-tételt, illetve annak egységeit a külön jogszabály szerinti címkével kell ellátni úgy, hogy a címke sérülés nélkül ne legyen eltávolítható.

(3) A címkén a külön jogszabályban meghatározott adatokat magyar nyelven is fel kell tüntetni.”

(3) Az Nftv. 23. §-a (1) bekezdésének I) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A növénytermesztési hatóság]

„I) eljár - a 23/A. §-ban foglaltakra is figyelemmel - az e törvény és a végrehajtására kiadott jogszabály rendelkezéseinek megsértése esetén.”

(4) Az Nftv. a következő 23/A. §-sal egészül ki:

„23/A. § (1) A szaporítóanyag jelölésére (címkezésére) vonatkozóan e törvényben és a végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározott rendelkezések megsértése esetén az eljárás lefolytatására a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jogosult, ha a jogsértés az Fttv. 2. §-ának a) pontja értelmében vett fogyasztót érint. Az eljáró hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendelkezések a fogyasztóvédelemről szóló törvény alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.”

(5) Az Nftv. 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § A növénytermesztési hatóság e törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályok rendelkezéseinek megsértése esetén

- a) eltilt a 15. § előírásainak nem megfelelő szaporítóanyag saját célú felhasználásától és forgalomba hozatalától, illetve a jogosulatlanul előállított szaporítóanyagot zár alá veszi,
- b) a külön jogszabály szerinti szigorított minősítést rendel el,
- c) az előállító költségére elrendeli a más célra fel nem használható szaporítóanyag megsemmisítését,
- d) a jogsértő tevékenységét meghatározott időre megtiltja, és ennek tényét a minisztérium hivatalos lapjában, valamint a minisztérium honlapján közzéteszi,
- e) az eredetet igazoló bizonylattal nem rendelkező növényfajta használata esetén a faiskolai, illetve palántanevelő üzemi engedélyt visszavonja, illetve
- f) minőségvédelmi bírságot szab ki.”

(6) Az Nftv. 28. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A növénytermesztési hatóság e törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályok előírásainak megsértőjével szemben minőségvédelmi bírságot szab ki, ha megállapítja, hogy az előállított, illetve forgalomba hozott szaporítóanyag nem felel meg az előírt követelményeknek.”

44. § (1) A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (a továbbiakban: Bit.) 20. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A biztosító egyesület elnevezésében köteles egyértelműen utalni arra, hogy egyesületi formában tevékenykedik.”

(2) A Bit. a 167. §-át követően a következő alcímmel és 167/A. §-sal egészül ki:

„Eljárás a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén

167/A. § E törvény és a végrehajtására kiadott jogszabályok a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra, így különösen az ügyfelek tájékoztatására vonatkozó rendelkezéseinek megsértése esetén a Felügyelet a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott szabályok szerint jár el, ha a jogsértés az Fttv. 2. §-ának a) pontja értelmében vett fogyasztót érint.”

(3) A Bit. 168. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„168. § A Felügyelet hatáskörét és jogállását külön törvény határozza meg.”

(4) A Bit. 236. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés

236. § Ez a törvény a 12. számú mellékletben felsorolt uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja.”

45. § (1) Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 21. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A fogyasztóvédelmi hatóság jogosult eljárni e törvény rendelkezéseinek megsértése esetén az ügyfélszolgálat 138. § (1) és (2) bekezdése szerinti működése, továbbá az általános szerződési feltételek 130. § (2) és (3) bekezdése szerinti hozzáférhetővé, illetve elérhetővé tétele és nyilvánosságra hozatala tekintetében. A fogyasztóvédelmi hatóság a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) alapján jár el, az említett rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.”

(2) Az Eht. 126. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A képviselőhöz bejelentéssel élhet bármely előfizető, felhasználó, továbbá a fogyasztói érdekek képviseletét ellátó társadalmi szervezet, amennyiben megítélése szerint valamely szolgáltató, forgalomba hozó vagy forgalmazó tevékenysége, szolgáltatása, terméke, eljárása, ennek során hozott intézkedése, illetőleg valamely intézkedése elmulasztása következtében az előfizetőt, illetve a felhasználót az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályban vagy az előfizetői szerződésben meghatározott jogaival összefüggésben sérelem érte, vagy ennek közvetlen veszélye áll fenn.

(3) A képviselő az előfizetők, illetve felhasználók elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályban meghatározott jogaival kapcsolatos jogszabálysértés megszüntetése érdekében a (2) bekezdésben megjelölt feltételek fennállása esetén hivatalból is eljárhat.”

(3) Az Eht. 126. §-a (4) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A képviselő a hozzá benyújtott beadványt köteles megvizsgálni. A célszerűnek tartott intézkedést e § keretei között maga választja meg. A képviselő a beadvány alapján]

„d) más hatóságnál - a bejelentő egyidejű értesítése mellett - megfelelő eljárás megindítását kezdeményezheti.”

(4) Az Eht. 130. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hatóság az általános szerződési feltételeknek az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályoknak való megfelelését a piacfelügyelet keretében rendszeresen vizsgálja.”

(5) Az Eht. 138. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az előfizető a szolgáltató által felszámított díj összegét vitatja, a szolgáltató a bejelentést (díjreklamációt) haladéktalanul nyilvántartásba veszi, és a bejelentés megvizsgálásának befejezéséig nem jogosult az előfizetői szerződést a 134. § (7) bekezdésében foglaltak szerint felmondani.”

(6) Az Eht. 138. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az előfizetői panasz intézésére irányadó eljárást egyebekben a szolgáltató általános szerződési feltételei határozzák meg az Fgytv. 17/A. §-ában és 17/C. §-ában foglaltakkal összhangban.”

(7) Az Eht.

a) 109. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegében és c) pontjában a „fogyasztók” szövegrész helyébe a „felhasználók, előfizetők” szöveg

b) 126. §-ának (6) bekezdésében a „fogyasztók” szövegrész helyébe a „felhasználók” szöveg,

c) 144. §-ának (5) bekezdésében az „a fogyasztók” szövegrész helyébe az „az előfizetők, illetve felhasználók” szöveg,

lép.

46. § A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 39. §-ának (1) bekezdésében a „fogyasztói forgalomba” szövegrész helyébe a „közfogyasztásra forgalomba” szöveg lép.

47. § (1) A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Tétv.) 3. §-a (2) bekezdésének ce) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a c) pont a következő cf) alponttal egészül ki:

[A szolgáltató a következő adatokról köteles tájékoztatást adni

c) a szerződésre vonatkozóan]

„ce) a szerződéskötés nyelvéről, továbbá a szerződés hatálya alatt az ügyféllel való kapcsolattartás - az ügyféllel egyetértésben megállapított - nyelvéről vagy nyelveiről, valamint

cf) az esetleges jogválasztásról, kizárólagos hatáskör, illetékesség kikötéséről;”

(2) A Tétv. a 12. §-át követően a következő alcímmel és 12/A. §-sal egészül ki:

„Eljárás a fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén

12/A. § A fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra, így különösen a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó rendelkezések megsértése esetén a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben meghatározott szabályok szerint jár el.”

(3) A Tétv. 2. §-a (1) bekezdésének b) pontjában a „gazdasági vagy szakmai tevékenységének” szövegrész helyébe az „önálló foglalkozása és gazdasági tevékenysége” szöveg lép.

48. § (1) A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 2. §-a a következő *d)* ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„*d) forgalmazás: kereskedelmi tevékenység keretében valamely termék vagy szolgáltatás értékesítés, fogyasztás vagy használat, illetve igénybevétele céljára ellenérték fejében történő rendelkezésre bocsátása;*”

(2) A Kertv. 3. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A kereskedelmi hatóság

a) az üzletekről, az üzletek nyitva tartásáról,

b) a kereskedelmi szakértőkről külön jogszabály szerint nyilvántartást vezet.”

(3) A Kertv. 5. §-ának (4)-(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Az üzletekben jól látható és könnyen hozzáférhető helyen a kereskedelmi hatóság által hitelesített, folyamatosan számozott oldalú vásárlók könyvét kell elhelyezni. A vásárlók a vásárlók könyvébe bejegyezhetik az üzlet működésével, továbbá az ott folytatott kereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos panaszait és javaslataikat. A vásárlót e jogának gyakorlásában megakadályozni vagy befolyásolni tilos. A bejegyzések kapcsán a kereskedő a külön jogszabályban meghatározottak szerint köteles eljárni.

(5) Üzlet nélkül folytatott kereskedelmi tevékenység esetén a kereskedő köteles tájékoztatni a vásárlót a székhelyéről, a panaszügyintézés helyéről, illetve az adott tevékenység, kereskedelmi forma vagy módszer sajátosságaihoz igazodó módjáról, a tevékenységre, kereskedelmi formára vagy módszerre vonatkozó külön jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően.

(6) A kereskedelmi és fizető-vendéglátó szálláshelyeket, illetve a falusi szálláshelyeket szolgáltatásaik színvonalától függően - a külön jogszabályban foglaltak szerint - osztályba kell sorolni, illetve minősíteni kell. A kereskedelmi és fizető-vendéglátó szálláshely osztályáról, illetve a falusi szálláshely minősítéséről a vendégeket tájékoztatni kell.

(7) Egyes termékek forgalmazását, illetve egyes tevékenységek folytatását külön jogszabály további feltételekhez vagy korlátozásokhoz kötheti.”

(4) A Kertv. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) A kereskedelmi tevékenységre vonatkozó jogszabályi és hatósági előírások megtartását a kereskedelmi hatóság ellenőrzi és - a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivétellel, továbbá törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában - eljár ezek megsértése esetén.

(2) A fogyasztóvédelmi hatóság jár el - a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) szabályai szerint - az 5. § (2), (4) és (5) bekezdésében, a 6. § (2) bekezdésének *b)* pontjában foglalt rendelkezések, valamint az 5. § (6) bekezdésében a vendégek tájékoztatására vonatkozó rendelkezés megsértése esetén. E rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(3) A jelentős piaci erővel rendelkező kereskedő felett a 7. § szerinti visszaéléssel kapcsolatos felügyeletet a Gazdasági Versenyhivatal a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvényben (a továbbiakban: Tpv.) foglalt eljárási szabályok alkalmazásával végzi oly módon, hogy eljárásaiban a Tpv. 21. §-ának megsértése esetén irányadó rendelkezéseket alkalmazza.

(4) A 3. § (4) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi feladatokat a kereskedelmi hatóság látja el.

(5) A kereskedelmi tevékenységre vonatkozó jogszabályi és hatósági előírások megsértése esetén - a külön jogszabályban foglaltak szerint - a kereskedelmi hatóság

a) elrendeli az üzlet ideiglenes bezárását,

b) elrendeli az üzlet azonnali bezárását,

c) korlátozza az üzlet éjszakai nyitva tartását,

d) kötelező éjszakai zárva tartási időszakot állapít meg,

e) megtiltja vagy korlátozza a 6. § (6) bekezdésében meghatározott hanghatást okozó eszköz használatát,

f) megtiltja vagy korlátozza a vendéglátó üzletben a vendégek szórakoztatására nyújtott szolgáltatást, tevékenységet a külön jogszabályban meghatározott veszélyes mértékű zaj esetén,

g) megtiltja az engedély nélkül folytatott, előírásokba ütköző tevékenység végzését, termékkör értékesítését,

h) visszavonja az üzlet működési engedélyét,

i) bírságot szab ki, illetve

j) a külön jogszabályban meghatározott egyéb jogkövetkezményt alkalmaz.

(6) A kereskedelmi hatóság

a) a működési engedélyben meghatározott üzletkör engedély nélküli megváltoztatása, engedély nélkül további tevékenységgel, termékkörrel bővítése miatt az előírásokba ütköző tevékenység folytatását, termékkör értékesítését megtiltó határozata ellen;

b) a veszélyes mértékű zaj esetén, illetve a lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való jogának biztosítása érdekében a vendéglátó üzletben a zeneszolgáltatás nyújtását, továbbá a külön

törvényben foglaltak alapján szerencsejátéknak nem minősülő szórakoztató játék folytatását megtiltó határozata ellen
nincs helye fellebbezésnek.”

(5) A Kertv. 12. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy]

„a) az üzletek működési engedélye kiadásának rendjét és feltételeit, az üzletben történő árusítás feltételeit, az engedélyezésben közreműködő szakhatóságok körét, az engedélyben foglaltak megtartása ellenőrzésének szabályait, valamint a jogszabályban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén a jogkövetkezmények alkalmazásának szabályait,”

[rendeletben állapítsa meg.]

(6) A Kertv. 12. §-a (1) bekezdésének f) és g) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy]

„f) a vásárlók könyvébe tett bejegyzések intézésének és ellenőrzésének rendjét,

g) a kereskedelmi hatóság által kiszabható bírság megállapításának, mértékének és felhasználásának részletes szabályait,”

[rendeletben állapítsa meg.]

(7) A Kertv. 12. §-ának (1) bekezdése a következő n)-p) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy]

„n) az ingatlanok időben megosztott használati jogának átruházására irányuló kereskedelmi tevékenység végzésének feltételeit, valamint a jogszabályban előírt kötelezettségek be nem tartásának esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket,

o) a külön jogszabályban meghatározott egyetemes postai szolgáltató által végzett kereskedelmi tevékenység feltételeit,

p) a közkerkölcs és a közrend védelme céljából, illetve közbiztonsági okokból egyes termékek forgalmazásának, illetve egyes tevékenységek végzésének feltételeit és korlátait”

[rendeletben állapítsa meg.]

(8) A Kertv. 12. §-ának (2) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a kereskedelemért felelős miniszter, hogy]

„f) az adópolitikáért felelős miniszterrel és a közigazgatási informatikáért felelős miniszterrel egyetértésben, az irányítása alá tartozó kereskedelmi hatóság részére az e hatóság által lefolytatott eljárásokért fizetendő díj - ideértve a jogorvoslati díjat is - mértékét, valamint az annak beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat”

[rendeletben állapítsa meg.]

(9) A Kertv. 12. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Felhatalmazást kap a vendéglátásért felelős miniszter, hogy - a kereskedelemért felelős miniszterrel egyetértésben - rendeletben szabályozza a vendéglátás szakmai feltételeit.

(7) Felhatalmazást kap az iparügyekért felelős miniszter, hogy - az adópolitikáért felelős miniszterrel és a közigazgatási informatikáért felelős miniszterrel egyetértésben - rendeletben határozza meg a műszaki biztonsági hatóság részére a műszaki biztonsági hatósági eljárásért fizetendő díj - ideértve a jogorvoslati díjat is - mértékét, valamint a beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat.”

(10) A Kertv.

a) 2. §-ának c) pontjában az „az árura” szövegrész helyébe az „a termékre” szöveg, az „árut” szövegrész helyébe a „terméket” szöveg,

b) 2. §-ának r) pontjában az „értékesítő helyeket” szövegrész helyébe az „értékesítő helyeket, továbbá a mozgóboltot” szöveg,

c) 7. §-ának (5) bekezdésében a „kereskedelmi gyakorlatok alkalmazására, az ezeket tartalmazó” szövegrész helyébe a „piaci magatartásra vonatkozó” szöveg

d) 12. §-a (2) bekezdésének b) pontjában az „árak” szövegrész helyébe a „termékek” szöveg lép.

49. § (1) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) az 56. §-át követően a következő alcímmel és 56/A. §-sal egészül ki:

„A felhasználók tájékoztatása

56/A. § (1) Az engedélyes köteles a Hivatal által a 72. § rendelkezései szerint jóváhagyott üzletszabályzatot - a mindenkor hatályos, egységes szerkezetbe fogalt szöveggel - az ügyfélszolgálatán, illetve a honlapján a felhasználók részére hozzáférhetővé tenni.

(2) A felhasználót megilleti az a jog, hogy fogyasztási adataira vonatkozóan térítésmentesen tájékoztatást kapjon az őt ellátó egyetemes szolgáltatótól, villamosenergia-kereskedőtől.

(3) A villamos energia felhasználók részére történő értékesítéséhez kapcsolódóan a felhasználókat tájékoztatni kell az előző naptári évben értékesített villamos energia előállításához felhasznált energiaforrások részarányáról és környezeti hatásairól. A tájékoztatás módjára és tartalmára vonatkozó részletes szabályokat a miniszter rendeletben határozza meg.

(4) A Hivatal honlapján folyamatos tájékoztatást nyújt a felhasználók részére a villamos energia hatékony felhasználására, az energiatakarékos eszközök használatával járó előnyökre vonatkozó ismeretekről,

adatokról. A tájékoztatás módjára és tartalmára vonatkozó részletes szabályokat a miniszter rendeletben határozza meg.”

(2) A Vet. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a törvény e §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„Eljárás a lakossági fogyasztókkal szembeni jogsértésekkel kapcsolatban

57. § (1) Az elszámolásra, számlázásra, díjfizetésre vagy mérésre, valamint a villamosenergia-ellátásból történő, fizetési késedelem miatt végrehajtott felfüggesztésre vagy kikapcsolásra, illetve a tartozás rendezését követően a felhasználó ellátásba történő ismételt bekapcsolására vonatkozó rendelkezések lakossági fogyasztókkal szembeni megsértése esetén - a Hivatal 159. § s) pontja szerinti hatásköreinek tiszteletben tartása mellett - a fogyasztóvédelmi hatóság jár el. A fogyasztóvédelmi hatóság eljárására a fogyasztóvédelemről szóló törvényt kell alkalmazni, azzal, hogy az e törvény szerinti lakossági fogyasztó a fogyasztóvédelemről szóló törvény alkalmazásában fogyasztónak minősül akkor is, ha nem természetes személy.

(2) Az 56/A. § (3) bekezdésében, a 62. § (2), (3) és (7) bekezdésében, a 73. § (4) bekezdésében, valamint a 143. § (5) és (6) bekezdésében foglalt, tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó rendelkezések lakossági fogyasztókkal szembeni megsértése esetén az eljárás lefolytatására a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jogosult. Az eljáró hatóság eljárására az Fttv.-ben meghatározott szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy az e törvény szerinti lakossági fogyasztó az Fttv. alkalmazásában fogyasztónak minősül akkor is, ha nem természetes személy.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett rendelkezések a fogyasztóvédelemről szóló törvény alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(4) Az elszámolásra, számlázásra, díjfizetésre vagy mérésre, valamint a villamosenergia-ellátásból történő, fizetési késedelem miatt végrehajtott felfüggesztésre vagy kikapcsolásra, illetve a tartozás rendezését követően a felhasználó ellátásba történő ismételt bekapcsolására vonatkozó rendelkezések lakossági fogyasztónak nem minősülő felhasználókkal szembeni megsértése esetén a Hivatal jár el.”

(3) A Vet. 62. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő új e) ponttal egészül ki, és a jelenlegi e)-g) pontok megjelölése f)-h) pontra változik:

[Az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználónak az egyetemes szolgáltatóval vagy a kereskedővel kötendő villamosenergia-vásárlási szerződésének legalább a következőket kell tartalmaznia]

„d) a szolgáltatásnak a szerződés megkötésekor érvényes ára,

e) a szolgáltatás díját, valamint a választható fizetési módokat meghatározó üzletszabályzat elérhetősége,”

(4) A Vet. 62. §-ának (1) bekezdése a következő *i)* ponttal egészül ki:

[Az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználónak az egyetemes szolgáltatóval vagy a kereskedővel kötendő villamosenergia-vásárlási szerződésének legalább a következőket kell tartalmaznia]

„*i)* a külön díj ellenében nyújtott kiegészítő szolgáltatások megnevezése és feltételei, ha az egyetemes szolgáltató, illetve a kereskedő ilyet biztosít.”

(5) A Vet. 72. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felhasználókkal reprezentatív érdekképviselőik útján egyeztetett, az engedélyes által kidolgozott üzletszabályzatot a fogyasztóvédelmi hatóság előzetes véleményének kikérését követően a Hivatal hagyja jóvá. A Hivatal megtagadja az üzletszabályzatnak vagy az üzletszabályzat részének a jóváhagyását, ha az jogszabályba, villamosenergia-ellátási szabályzatba ütközik, vagy egyébként a felhasználók lényeges jogos érdekeit sérti.”

(6) A Vet. 73. §-ának (4)-(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az egyetemes szolgáltató a villamosenergia-értékesítési szerződést az általános szerződési feltételekben meghatározott esetekben jogosult egyoldalúan módosítani, köteles a módosításról annak hatálybalépését megelőzően legalább 30 nappal a felhasználókat jelen törvényben foglaltak szerint értesíteni, a felhasználókat megillető felmondás feltételeiről szóló tájékoztatással együtt.

(5) A (4) bekezdés szerinti esetben a felhasználó jogosult - a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel - a módosítás tárgyában megküldött értesítést követő 30 napon belül a szerződés felmondására.

(6) Amennyiben a módosítás a felhasználó számára hátrányos rendelkezéseket tartalmaz, a felhasználó az értesítéstől számított 45 naptári napon belül további jogkövetkezmények nélkül jogosult felmondani a villamosenergia-értékesítési szerződést.

(7) Nem kell alkalmazni a (4) bekezdésben foglalt értesítési határidőt az általános szerződési feltételek azon módosítására, amely új szolgáltatás bevezetése miatt válik szükségessé, és a módosítás a már nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó általános szerződési feltételeket nem érinti, vagy a módosítással kizárólag valamely díj csökken.

(8) Az üzletszabályzat módosításának részletes feltételeit az egyetemes szolgáltató külön jogszabály alapján határozza meg.

(9) A (4)-(8) bekezdésekben foglalt kötelezettségek a villamosenergia-kereskedőt is terhelik az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználóival szemben.”

(7) A Vet. 143. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő új (5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (5)-(7) bekezdések számozása (6)-(8) bekezdésre változik:

„(4) Az egyetemes szolgáltatónak az egyetemes szolgáltatás árára vonatkozó árváltoztatási szándékát és a javasolt árakat 45 nappal előre jóváhagyásra be kell jelentenie a Hivatalhoz. A Hivatal a javasolt árakról 30 napon belül határoz.

(5) A jóváhagyott árakat alkalmazásuk kezdete előtt legalább 15 nappal az egyetemes szolgáltató a honlapján, valamint két országos napilapban közzé teszi, továbbá a felhasználókat a 62. § (2) bekezdésének c) pontja szerint értesíti. A közzétételnek a felhasználókat megillető felmondási jogra vonatkozó tájékoztatást is tartalmaznia kell.”

(8) A Vet. 145. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„145. § A 142-144. §-okban foglalt rendelkezések megsértése esetén a Hivatal határozattal

a) megtiltja a jogszabályt sértő ár, illetve díj további alkalmazását és kötelezi az engedélyest a jogszerű ellenérték alkalmazására,

b) kötelezi az engedélyest a 142-144. §-okban foglalt rendelkezések megsértésével elért többletbevételnek a sérelmet szenvedett fél részére történő visszatérítésére, ha pedig ennek személye nem állapítható meg, az engedélyes által ellátott valamennyi felhasználó, felhasználó hiányában az engedéllyessel jogviszonyban álló rendszerhasználók részére történő visszatérítésére, és

c) bírságot szabhat ki.”

(9) A Vet. XVIII. Fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„ADATSZOLGÁLTATÁS, BIZALMAS INFORMÁCIÓ KEZELÉSE, TITOKVÉDELEM”

(10) A Vet. 159. §-ának r)-sz) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A Hivatal a villamosenergia-ellátással, a villamosenergia-ellátás biztonságának és a villamosenergiapiac hatékony működésének felügyeletével, továbbá az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésével, és a hatásos verseny elősegítésével kapcsolatos feladatai körében]

„r) az egyes engedélyesekre - a jogszabályban meghatározott keretek között - határozatban állapítja meg az engedélyköteles tevékenység folytatásának minimális minőségi követelményeit, valamint elvárt színvonalát, a felhasználókkal való kapcsolattartás módjára vonatkozó minimális követelményeket, a lakossági fogyasztónak nem minősülő felhasználók tájékoztatásának részletes szabályait, továbbá a

hálózati engedélyesek vonatkozásában a hálózat biztonságos üzemeltetésére vonatkozó minimális követelményeket,

s) eljár a csatlakozásra, a hálózathoz való hozzáférésre, illetve a rendszer megfelelő minőségben való rendelkezésre állására vonatkozó rendelkezéseknek az elosztói, átviteli engedélyes általi megsértése esetén; ellenőrzi a felhasználói igény kielégítését, ellenőrzi a felhasználók által a közcélú hálózathoz való csatlakozás érdekében befizetett csatlakozási díj felhasználását, bírságot szab ki,

sz) eljár az elszámolásra, számlázásra, díjfizetésre vagy mérésre, valamint a villamosenergia-ellátásból történő, fizetési késedelem miatt végrehajtott felfüggesztésre vagy kikapcsolásra, illetve a tartozás rendezését követően a felhasználó ellátásba történő ismételt bekapcsolására vonatkozó rendelkezések lakossági fogyasztónak nem minősülő felhasználókkal szembeni megsértése esetén,”

(11) A Vet. 170. §-ának (1) bekezdése a következő 41. ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy]

„41. a műszaki-biztonsági hatóságok kijelölését”

[rendeletben állapítsa meg.]

(12) A Vet. 170. §-a (2) bekezdésének 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy]

„5. a villamos energiának a felhasználók részére történő értékesítése során, a felhasználók - az előző naptári évben értékesített villamos energia előállításához felhasznált energiaforrások részarányáról és környezeti hatásairól történő - tájékoztatásának, valamint a Hivatal által a honlapján közzéteendő - a villamos energia hatékony felhasználására, az energiatakarékos eszközök használatával járó előnyökre vonatkozó ismeretekről, adatokról szóló - tájékoztatás módjára és tartalmára vonatkozó részletes szabályokat,”

[rendeletben állapítsa meg.]

(13) A Vet. 170. §-a (2) bekezdése 19. pontjának *b)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy]

„*b)* az adópolitikáért felelős miniszterrel és a közigazgatási informatikáért felelős miniszterrel egyetértésben a Magyar Energia Hivatal részére a kérelemre indult eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak mértékét és a díjak, valamint az egyéb bevételek beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat, továbbá a műszaki biztonsági hatóság eljárásáért fizetendő díj - ideértve a jogorvoslati díjat is - mértékét, valamint a beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat,”

[rendeletben állapítsa meg.]

(14) A Vet.

a) 62. §-ának (3) bekezdésében a „143. § (4) és (5) bekezdéseiben” szövegrész helyébe a „143. § (5) és (6) bekezdésében” szöveg,

b) 73. §-a (2) bekezdésének a) pontjában a „jelen törvény 62. § (2) bekezdésében, 141. § (7) bekezdésében és 143. § (4)-(6) bekezdéseiben” szövegrész helyébe a „62. § (2) bekezdésében, a 141. § (7) bekezdésében, valamint a 143. § (4)-(6) bekezdésében” szöveg lép.

50. § (1) A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) Nyolcadik részének címe helyébe a következő cím lép:

*„A FELÜGYELÉS ÉS A FOGYASZTÓKKAL SZEMBENI KERESKEDELMI GYAKORLATRA
VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK ÉRVÉNYESÍTÉSÉNEK SZABÁLYAI”*

(2) A Bszt. 177. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a Felügyelet a Magyar Köztársaság területén más EGT-államban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás vagy piacműködtető határon átnyúló tevékenysége vagy a Magyar Köztársaság területén létesített fióktelepe esetében jogszabályban vagy a jogszabály szerinti szabályzatban foglalt rendelkezés megsértését tapasztalja, a befektetők védelme érdekében a 164. § (1) bekezdésének a), b), e), h), m), n), p) és s) pontjaiban foglalt intézkedést hozhat, továbbá a 179. § szerinti esetben alkalmazhatja az Fttv.-ben meghatározott jogkövetkezményeket.”

(3) A Bszt. XXX. Fejezetének címe helyébe a következő fejezetcím lép:

*„ELJÁRÁS A FOGYASZTÓKKAL SZEMBENI KERESKEDELMI GYAKORLATRA VONATKOZÓ
RENDELKEZÉSEK MEGSÉRTÉSE ESETÉN”*

(4) A Bszt. 179. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„179. § A fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén a Felügyelet az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el, ha a jogsértés az Fttv. 2. §-ának a) pontja értelmében vett fogyasztót érint, vagy ha lakossági ügyfelet, illetve olyan leendő szerződő felet érint, aki a szerződés hatálybalépését követően lakossági ügyfélnek minősül, azzal, hogy az e törvény szerinti lakossági ügyfél (leendő szerződő fél) az Fttv. alkalmazásában fogyasztónak minősül akkor is, ha nem természetes személy.”

(5) A Bszt. 1. melléklete a következő 8. ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi 8-15. pontok számozása 9-16. pontra változik:

„8. Fttv.: a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény,”

51. § (1) A mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény 15. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap a mérésügyi szerv irányítását ellátó miniszter, hogy az adópolitikáért felelős miniszterrel és a közigazgatási informatikáért felelős miniszterrel egyetértésben a mérésügyi hatóság részére a mérésügyi eljárásért fizetendő díj - ideértve a jogorvoslati díjat is - mértékét, valamint a beszédésével, kezelésével, nyilvántartásával, visszatérítésével kapcsolatos részletes szabályokat, rendeletben állapítsa meg.”

(2) Az egyes vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 3. §-a (2) bekezdésének *d*) pontjában a „munkakört” szövegrész helyébe a „köztisztviselői munkakört” szöveg lép.

Záró rendelkezések

52. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1-31. §, a 33-47. §, a 48. § (1)-(7) és (10) bekezdése, a 49. § (1)-(10), (12) és (14) bekezdése, az 50. §, valamint az 54. § 2008. szeptember 1-jén lép hatályba.

53. § (1) A 10-28. §-ban meghatározott szabályokat az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A Tpv.

- a) 30. §-a (1) bekezdésének - e törvény 29. §-a (10) bekezdésével megállapított - c) pontját,
- b) 78. §-a (3) bekezdésének - e törvény 29. §-a (11) bekezdésével megállapított - második mondatát,
- c) e törvény 30. §-a (2) bekezdésével megállapított 43/B. §-át,
- d) e törvény 30. §-a (3) bekezdésével megállapított 43/G. §-át,
- e) 43/H. §-ának - e törvény 30. §-a (4), illetve (5) bekezdésével megállapított - (2) és (5) bekezdését,
- f) 43/H. §-a (8) bekezdésének - e törvény 30. §-a (6) bekezdésével beiktatott - c) pontját,
- g) 43/I. §-ának - e törvény 30. §-a (7) bekezdésével megállapított - (4) bekezdését,
- h) 62. §-ának - e törvény 30. §-a (9) bekezdésével megállapított - (4) bekezdését,
- i) 65. §-ának - e törvény 30. §-a (10)-(12) bekezdésével megállapított - (2)-(4), (9) és (10) bekezdését,
- j) 67. §-ának - e törvény 30. §-a (13) bekezdésével megállapított - (4) bekezdését,
- k) 68. §-ának - e törvény 30. §-a (14) bekezdésével megállapított - (2) bekezdését,
- l) 72. §-ának - e törvény 30. §-a (15) bekezdésével megállapított - (2) és (3) bekezdését,
- m) 77. §-a (1) bekezdésének - e törvény 30. §-a (16) bekezdésével megállapított - h) pontját,
- n) e törvény 30. §-a (17) bekezdésével megállapított 88. §-át,
- o) 88/B. §-ának - e törvény 30. §-a (18) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését,
- p) 89. §-ának - e törvény 30. §-a (19) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését,
- q) e törvény 30. §-a (20) bekezdésével beiktatott új XVII. Fejezetét, továbbá

r) e törvény 30. §-a (21) bekezdésével megállapított 92. §-át,
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(3) A Psztv.

a) e törvény 31. §-a (2) bekezdésével beiktatott 26/A-26/C. §-át,
b) e törvény 31. §-a (3) bekezdésével megállapított 27. §-át,
c) 28. §-a (1) bekezdésének - e törvény 31. §-a (4) bekezdésével megállapított - c) pontját,
d) 41. §-ának - e törvény 31. §-a (8) bekezdésével beiktatott - (7) bekezdését,
e) e törvény 31. §-a (9) bekezdésével beiktatott 44/A. §-át, továbbá
f) e törvény 31. §-a (10) bekezdésével megállapított 56. §-át,
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(4) Az Öpt.-nek - e törvény 34. §-a (3) bekezdésével beiktatott - 70/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(5) A Hpt.-nek - e törvény 35. §-a (8) bekezdésével beiktatott - 215/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(6) Az Mpt.-nek - e törvény 36. §-a (3) bekezdésével beiktatott - 117. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(7) A Hgt.-nek - e törvény 38. §-a (4) bekezdésével beiktatott - 45/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(8) A Grűft.-nek - e törvény 40. §-a (2) bekezdésével megállapított - 4. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(9) Az Ektv.

a) e törvény 41. §-a (8) bekezdésével beiktatott 14/B. §-át,
b) e törvény 41. §-a (9) bekezdésével megállapított 16/A. §-át,
c) 16/B. §-ának - e törvény 41. §-a (10) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését,
d) 16/C. §-ának - e törvény 41. §-a (11), illetve (12) bekezdésével megállapított - (1) és (4) bekezdését,
e) 16/D. §-a (1) bekezdésének - e törvény 41. §-a (13) bekezdésével megállapított - d) pontját,
f) 16/D. §-ának - e törvény 41. §-a (14) bekezdésével megállapított - (5) bekezdését, továbbá
g) 16/F. §-ának - e törvény 41. §-a (16) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(10) A Tpt.

a) 35. §-ának - törvény 42. §-a (1) bekezdésével megállapított - (5) és (6) bekezdését,
b) 38. §-ának - e törvény 42. §-a (3) bekezdésével megállapított - (6) bekezdését,

c) 293. §-ának - e törvény 42. §-a (5) bekezdésével megállapított - (3) bekezdését, továbbá
d) e törvény 42. §-a (6) bekezdésével beiktatott 406/A. §-át
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(11) Az Nftv.

a) e törvény 43. §-a (4) bekezdésével beiktatott 23/A. §-át,
b) e törvény 43. §-a (5) bekezdésével megállapított 27. §-át, továbbá
c) 28. §-ának - e törvény 43. §-a (6) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(12) A Bit.-nek - a 44. § (2) bekezdésével beiktatott -167/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(13) Az Eht.

a) 21. §-ának - e törvény 45. §-a (1) bekezdésével megállapított - (6) bekezdését
b) 126. §-ának - e törvény 45. §-a (2) bekezdésével megállapított - (2) és (3) bekezdését, továbbá
c) 126. §-a (4) bekezdésének - e törvény 45. §-a (3) bekezdésével megállapított - d) pontját,
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(14) A Tétv.-nek - a 47. § (2) bekezdésével beiktatott - 12/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(15) A Kertv.-nek - a 48. § (4) bekezdésével megállapított - 9. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(16) A Vet.

a) e törvény 49. §-a (2) bekezdésével megállapított 57. §-át,
b) 72. §-ának - e törvény 49. §-a (5) bekezdésével megállapított - (3) bekezdését, továbbá
c) e törvény 49. §-a (8) bekezdésével megállapított 145. §-át
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(17) A Vet. 62. §-a (1) bekezdésének - e törvény 49. §-a (3) és (4) bekezdésével megállapított, illetve beiktatott - d), e) és i) pontját az e rendelkezések hatálybalépését követően kötött szerződésekre kell alkalmazni.

(18) A Bszt.

a) 177. §-ának - e törvény 50. §-a (2) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését, továbbá
b) e törvény 50. §-a (4) bekezdésével megállapított 179. §-át,
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

54. § Hatályát veszti

- a) az Öpt. 11/A. §-ának (5) bekezdése,
- b) a Tptv. 43/H. §-ának (3) bekezdése,
- c) a Hpt. 199. §-a és az azt megelőző alcím, 235. § (1) bekezdésének d) pontja, valamint 243. §-a,
- d) a lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 4. §-a és az azt megelőző alcím,
- e) a jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló 1997. évi XXX. törvény 25. §-a és az azt megelőző alcím,
- f) az Mpt. 22/A. §-ának (6) bekezdése,
- g) a Kbtv. 17. §-ának (8) bekezdése, 21. §-ának (1) és (2) bekezdése,
- h) a Kbtv. 20. §-át megelőző alcímben a „lakosság- és fogyasztóvédelem”, valamint a „termékfelelősség” szövegrész,
- i) a Grűft. 2. §-ának (1) bekezdésében a „fogyasztók védelméről szóló 1997. évi CLV. törvényben meghatározott” szövegrész,
- j) az Ektv. 2. §-ának p)-r) pontja, és 2/A. §-a és 15. §-ának (3) bekezdése,
- k) az Ektv. 5. §-a (2) bekezdésének bevezető szövegében az „az (1) bekezdésben, a 4. §-ban, valamint egyéb jogszabályban előírt tájékoztatási kötelezettségén túlmenően” szövegrész, 16/C. §-ának (2) bekezdésében a „6. és” szövegrész, valamint a 18. §-a (1) bekezdésének c) pontjában a „a 2/A. § és 14. § (9) bekezdése” szövegrész,
- l) a Bit. 7. §-a és az azt megelőző alcím, valamint 12. §-ának (2) bekezdése,
- m) az Eht. 21. §-ának (3) bekezdése, 68. §-a (5) bekezdésének e) pontja, 126. §-ának (9) bekezdése,
- n) az Eht. 68. §-a (5) bekezdésének c) pontjában az „a fogyasztók tájékoztatása céljából” szövegrész, 68. §-a (5) bekezdésének d) pontjában a „fogyasztói” szövegrész,
- o) a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló 2005. évi CLVI. törvény 1. §-ának (3) bekezdése,
- p) a Kertv. 2. §-ának p) pontja, 5. §-ának (8) és (9) bekezdése és 12. §-a (2) bekezdésének d) pontja,
- q) a Vet. 45. §-a és 153. §-a,
- r) a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény 4. §-a és az azt megelőző alcím,
- s) a Psztv. 28. §-ának (2) bekezdése, továbbá
- t) a Bszt. 1. mellékletének jelenlegi 16. pontja.

55. § (1) A 32. §, a 48. § (8) és (9) bekezdése, a 49. § (11) és (13) bekezdése, továbbá az 51. § a törvény kihirdetését követő második napon hatályukat veszti.

(2) A 29. §-t, a 31. §-t és a 32. §-t megelőző alcímek, a 29-31. §, a 33-47. §, a 48. § (1)-(7) és (10) bekezdése, a 49. § (1)-(10), (12) és (14) bekezdése, az 50. §, az 54. §, valamint az 56. § (2) bekezdése 2008. szeptember 2-án hatályukat veszti.

(3) E § 2008. szeptember 3-án hatályát veszti.

56. § (1) Ez a törvény a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) A 32-50. §-ok a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálják:

a) a Tanács 67/548/EGK irányelve (1967. június 27.) a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről, - a 92/32/EGK tanácsi irányelvvel módosított - 23. cikk (4) bekezdés és 26. cikk [a 37. § (2) és (3) bek.],

b) a Tanács 87/102/EGK irányelve (1986. december 22.) a fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről, 1. cikk (2) bekezdés a) és c) pont, - a 98/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított - 3. cikk [a 35. § (11) és (12) bek.],

c) az Európai Parlament és a Tanács 94/19/EK irányelve (1994. május 30.) a betétbiztosítási rendszerekről, 9. cikk (3) bekezdés [a 35. § (6) bek.],

d) az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetőkártalanítási rendszerekről, 10. cikk (3) bekezdés [a 42. § (4) bek.],

e) az Európai Parlament és a Tanács 98/27/EK irányelve (1998. május 19.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról [a 31. § (2) bek.],

f) az Európai Parlament és a Tanács 1999/45/EK irányelve (1999. május 31.) a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről, 10. cikk 5. pont és 13. cikk [a 37. § (2) és (3) bek.],

g) az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól, 2. cikk f) pont, 5. cikk (1) bekezdés, 6. cikk, 7. cikk, 10. cikk, 11. cikk (3) bekezdés [a 41. §],

h) az Európai Parlament és Tanács 2002/65/EK irányelve (2002. szeptember 23.) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról, 2. cikk d) pont, 3. cikk (1) bekezdés 3. f) és g) alpont [a 47. § (1), illetve (3) bek.],

i) az Európai Parlament és a Tanács 2003/54/EK irányelve (2003. június 26.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 96/92/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, 3. cikk (6) bekezdés, A melléklet [a 49. § (1), (3), (4) és (6) bek.],

j) az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról, 15. cikk (1)-(4) és (6) bek. [a 42. § (1) bek.],

k) Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről, 62. cikk [az 50. § (1) bek.].

(3) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a fogyasztóvédelmi hatóság, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, a Gazdasági Versenyhivatal és a Nemzeti Hírközlési Hatóság feladatkörében és eljárásában:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről, 4. cikk (1) bekezdés, (6) bekezdés e) pont, és melléklet 16. pont [a 27. § (3) bek., a 28. § (1) bek., a 30. § (20) bek., a 31. § (1) bek., a 41. § (16) bek.],

b) a Bizottság 2007/76/EK határozata (2006. december 22.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról [a 28. § (2) bek.],

c) a Bizottság 2008/282/EK határozata (2008. március 17.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról szóló 2007/76/EK határozat módosításáról [a 28. § (2) bek.].

Melléklet a 2008. évi XLVII. törvényhez

Tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok

1. Annak valótlan állítása, hogy a vállalkozás magatartási kódex aláírója.
2. Annak valótlan állítása, hogy a magatartási kódexet valamely közigazgatási hatóság vagy közigazgatási jogkör gyakorlására feljogosított szerv jóváhagyta.
3. Minőségi jelzés, bizalmi jegy vagy hasonló megkülönböztető jelölés jogosulatlan feltüntetése.
4. Annak valótlan állítása - akár önmagában az árunak a kereskedelmi kommunikációban való megjelenítése által -, hogy a vállalkozást, annak kereskedelmi gyakorlatát vagy áruját valamely közigazgatási hatóság, közigazgatási jogkör gyakorlására feljogosított szerv vagy erre feljogosított magánjogi jogi személy engedélyezte, jóváhagyta vagy elismerte, vagy ilyen állítás az engedélyezési, jóváhagyási, illetve elismerési feltételeknek való megfelelés nélkül.
5. Áru meghatározott áron való vásárlására felhívás annak elhallgatásával, hogy a vállalkozásnak alapos oka van azt feltételezni, hogy az adott vagy azt helyettesítő árut a kínált áron nem fogja tudni - az árura, a vonatkozó kereskedelmi kommunikáció hatókörére és az ajánlati árra figyelemmel - megfelelő időtartamig és mennyiségben szolgáltatni vagy más vállalkozástól beszerezni (csalogató reklám).
6. Áru meghatározott áron való vásárlására felhívás, majd
 - a) a felhívásban szereplő áru fogyasztóknak való bemutatásának visszautasítása,
 - b) az árura vonatkozó megrendelés felvételének vagy az áru ésszerű időben való szolgáltatásának visszautasítása, vagy
 - c) hibás példány bemutatása

egy másik áru eladásösztönzésének a szándékával (bait-and-switch reklám).

7. A fogyasztó azonnali döntéshozatalra készítése céljából annak valótlan állítása, hogy az áru csak nagyon korlátozott ideig áll rendelkezésre, vagy bizonyos feltételek mellett csak nagyon korlátozott ideig áll rendelkezésre, és ezáltal a fogyasztó megfosztása a tájékozott döntéshez szükséges időtől és alkalomtól.

8. Az értékesítést követően teljesítendő szolgáltatás vállalása úgy, hogy a szerződés megkötése előtt a vállalkozás nem a letelepedésének helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén tart kapcsolatot a fogyasztóval, majd - anélkül, hogy a szerződéskötés előtt erre a fogyasztó figyelmét egyértelműen felhívta volna - a szolgáltatásnak kizárólag egy ettől eltérő nyelven való elérhetővé tétele.

9. Annak valótlan állítása vagy olyan hamis benyomás keltése - akár önmagában az árunak a kereskedelmi gyakorlatban való megjelenítése által -, hogy az áru jogszerűen forgalmazható.

10. A fogyasztók törvényes jogainak olyanként való bemutatása, mintha azok a vállalkozás ajánlatának sajátosságai lennének.

11. Az írott vagy elektronikus médiában szerkesztői tartalom használata az áru értékesítésének vagy más módon történő igénybevételének előmozdítására úgy, hogy ezért a vállalkozás ellenszolgáltatást nyújtott, ez azonban nem tűnik ki egyértelműen a tartalomból vagy a fogyasztó számára egyértelműen felismerhető képi vagy akusztikus elemekből (szerkesztői tartalomnak álcázott reklám).

12. Valótlan tény állítása a fogyasztó vagy családja személyes biztonsága fenyegetettségének természetére és mértékére vonatkozóan, arra az esetre, ha a fogyasztó nem vásárolja meg az árut.

13. Meghatározott vállalkozás által előállított áruhoz hasonló áru reklámozása olyan szándékosan megtévesztő módon, hogy a fogyasztó azt gondolhatja, hogy az árut - a valóságtól eltérően - ugyanaz a vállalkozás állította elő.

14. Piramis-elvre épülő olyan eladásösztönző rendszer létrehozása, működtetése vagy támogatása, ahol a fogyasztó azzal a lehetőséggel számol, hogy - elsősorban további fogyasztóknak a rendszerbe való beléptetéséből, és kevésbé az áruk értékesítéséből vagy fogyasztásából eredően - valamilyen juttatásban részesülhet.

15. Annak valótlan állítása, hogy a vállalkozás felhagy a tevékenységével vagy áthelyezi az üzletét.

16. Annak állítása, hogy az áru megkönnyíti a szerencsejátékokban való nyerést.

17. Annak valótlan állítása, hogy az áru alkalmas betegségek, illetve az emberi szervezet működési zavarai vagy rendellenességei gyógyítására.

18. Téves tényszerű információ közlése a piaci feltételekről vagy az áru fellelhetőségének lehetőségeiről azzal a szándékkal, hogy a fogyasztót az árunak a szokásos piaci feltételeknél kedvezőtlenebb feltételek melletti megvételére, illetve igénybevételére bírja rá.

19. A kereskedelmi gyakorlat keretében verseny vagy díj meghirdetése anélkül, hogy a meghirdetett díjak vagy azok helyett más ésszerű megfelelő kiosztásra kerülne.

20. Az áru „ingyenes”, „díjtalan”, „térítésmentes” vagy hasonló jelzőkkel való leírása, ha a fogyasztónak a kereskedelmi gyakorlatban való részvétellel és az áru birtokbavételével, illetve fuvarozásával összefüggő elkerülhetetlen költségeken felül bármit is fizetnie kell.

21. A reklámanyagban számla vagy más hasonló, fizetési felszólítást tartalmazó dokumentum küldése azt a hamis benyomást keltve a fogyasztóban, hogy már megrendelte a reklámozott árut.

22. Annak valótlan állítása vagy olyan hamis benyomás keltése, hogy a vállalkozás nem a saját vállalkozásával, gazdasági tevékenységével vagy szakmájával összefüggő célból jár el, vagy egyébként hamisan fogyasztóként való fellépés.
23. Olyan hamis benyomás keltése, hogy az áruval kapcsolatban az értékesítést követően teljesítendő szolgáltatás biztosított az értékesítés helyétől eltérő tagállamban.
24. Olyan benyomás keltése a fogyasztóban, hogy nem hagyhatja el az üzlethelyiséget, amíg nem köt szerződést.
25. A fogyasztó személyes felkeresése a lakóhelyén, figyelmen kívül hagyva annak távozásra és vissza nem térésre felszólító kérését.
26. Telefonon, távmásolón (telefaxon), elektronikus levelezés, illetve azzal egyenértékű egyéni kommunikációs eszköz vagy más távközlő eszköz útján ismétlődően és nem kívánt módon a fogyasztó sürgetése, kivéve amennyiben ez a vállalkozás szerződéses kötelezettsége teljesítéséhez szükséges.
27. Biztosítási szerződésen alapuló követelést érvényesíteni kívánó fogyasztótól olyan iratok bemutatásának megkövetelése, amelyek a követelés megalapozottságának megítélése szempontjából ésszerűen nem tekinthetők lényegesnek, vagy a fogyasztó vonatkozó írásbeli megkeresésére a válaszadás rendszeres elmulasztása azzal a céllal, hogy ez visszatartsa a fogyasztót szerződéses jogainak gyakorlásától.
28. Reklámban kiskorúak közvetlen felszólítása a reklámozott áru megvételére, illetve igénybevételére vagy arra, hogy győzzék meg szüleiket vagy más felnőttet, hogy vásárolja meg számukra a reklámozott árut.
29. Azonnali vagy halasztott fizetés követelése a vállalkozás által szállított vagy nyújtott áruért, illetve az áru visszaszolgáltatásának vagy megőrzésének követelése, ha azt a fogyasztó nem rendelte meg (nem kért értékesítést), kivéve, ha a szerződésnek megfelelő helyettesítő áruval van szó.
30. A fogyasztó kifejezetten arról való tájékoztatása, hogy ha nem vásárolja meg az adott árut, veszélybe kerül a vállalkozás vagy alkalmazottja munkája vagy megélhetése.
31. Olyan hamis benyomás keltése, hogy a fogyasztó már megnyert, meg fog nyerni, vagy meghatározott cselekmény megtétele révén fog megnyerni egy nyereményt vagy egyéb előnyhöz jutni, miközben valójában nincs ilyen nyeremény, illetve előny, vagy a nyeremény, illetve egyéb előny érvényesítése, illetve igénybevétele a fogyasztó számára meghatározott pénzösszeg megfizetéséhez vagy költségek viseléséhez kötött.